

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike. — Inzerati do 30 peti & Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3.—, večji inzerati peti vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru. Inzeratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

PODRUŽNICE:
MARIBOR, Grajski trg št. 8. — — — CELJE, Kocenova ulica 2. — Tel. 190.
NOVO MESTO, Ljubljanska c., tel. št. 26. JESENICE, Ob kolodvoru 101. — — —
Račun pri poštne čerkovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

POLOVIČARSKI UKREPI AVSTRIJSKE VLADE

Avstrijska vlada je na intervencijo naše železniške uprave sicer odredila strožjo kontrolo vlakov in vagonov, toda leglo zločincev bo še nadalje uživalo avstrijsko gostoljubnost in zaščito

Dunaj, 6. novembra. Generalna direkcija avstrijskih zveznih železnic ob-
javlja:

Generalna direkcija jugoslovenskih državnih železnic je obvestil avstrijske zvezne železnice, da je glede na ponavljajoče se eksplozije bomb in peklenih strojev v takozvanih Pulmanovih vagonih, ki prihajajo z avstrijskega ozemlja, odredila, da se ti vagoni na obmejnih postajah odklopijo. Zaradi tega so do nadaljnjega direktni vozovi za Jugoslavijo ukinjeni in morajo potniki na obmejnih postajah prestopiti. Jugoslovenske državne železnice so pri upravnem odboru za mednarodni osebni in tovarni promet zaprosile, naj se skliče čim prej seja, ki naj razpravi o teh atentatih. Ob enem je zaprosila, naj se odpošlje strokovnjaki, da pregledajo razbite vagonne na jesenicah in pri Zemunu. Švicarske zvezne železnice so tej zahtevi jugoslovenskih železnic ugodile in sklicale konference za 11. avgust

v Curli. Ob enem bodo odposlani strokovnjaki, da pregledajo razbite vagonne.

Generalna direkcija avstrijskih zveznih železnic je v zvezi s tem izdala strog nalog vsem svojim podrejenim organom, naj vagoni, ki gredo v Jugoslavijo, bodisi, da prihajajo od drugih preko avstrijskega ozemlja, bodisi, da gredo šele iz Avstrije, temeljito preiščejo in zlasti pazijo na to, da se ne bi med vožnjo vršile kake nedovoljene manipulacije. Na avstrijskih obmejnih postajah se mora pred prihodom vlaka preko meje še enkrat izvršiti zelo natančen in temeljit pregled vseh notranjih in zunanjih naprav in to skupno po železniških organih vlakovspremnem osebju ter organih žandarmerije in policije. Uprava avstrijskih zveznih železnic je o teh odlokih obvestila generalno direkcijo jugoslovenskih državnih železnic v Beogradu in železniško direkcijo v Ljubljani.

Ta odlok uprave avstrijskih železnic je sicer vse hvalevreden, vendar

pa predstavlja samo polovičarsko rešitev vse zadeve in prihaja mnogo nepozno. Atentat na Jesenicah in pri Zemunu ni bil prvi in avstrijska vlada je že dober mesec dni vedela, kaj se dogaja in ni mogla biti v dvomu, odkod ti atentati izvirajo. S tem, da je sedaj poostrišla kontrolo, bo morda dosegla, da se atentati na življenje in imetje naših ljudi v tej obliki ne bodo več ponavljali, toda leglo zločincev, ki neprestano rovari proti naši državi, bo ostalo. Če torej hoče avstrijska vlada pokazati, da ji je res do dobrih prijateljskih sosednih odnosov, potem ne sme ostati na pol poti, marveč mora razgnati gnezdo najetih in plačanih zločincev, ki takorekoč pred očmi avstrijskih oblasti kujejo svoje peklenke naklepe. Tako dolgo, dokler bodo razni Pavelci, Perčeci in Sarkotiči še vedno imeli na Dunaju svoje najvarnejše zavetje, ne bo miru in avstrijska vlada bo sodogovorna za vse, kar se bo še zgodilo.

Zakaj je odstopil praški nadškof

Papežev nuncij pravi, da je hotel omogočiti občevarje duhovščine z nuncijskuro brez kontrole nadškofa

Praga, 6. avgusta. Afera s predčasno in neprostovoljno upokojitvijo praškega nadškofa dr. Kordača dviga v češkoslovaški javnosti še vedno mnogo prahu. Sivolasi starček je užival v praški in sploh češki javnosti veliko spoštovanje in zato vsa javnost s tem večjim zanimanjem zasleduje razvoj te afere.

Veliko pozornost so vzbudile najnovejše izjave papeškega nuncija v Pragi Ciriacia, ki ga dolže, da je odstranil nadškofa dr. Kordača. Včeraj so se zbrali v nunciaturi zastopniki praškega metropolitanskega kapitla in pri tej priliki je papeški nuncij Ciriaci orisal konflikt z nadškofom dr. Kordačem. V svoji izjavi se je zelo zaničljivo izražal o sivolasem nadškofu ter je označil izjave, ki jih je podal nadškof dr. Kordač novinarjem, za nezasišane. Dostavlja pa je, da se je dr. Kordač bržkone ni zavedal, kaj dela in da mu zato vse odpusča. Do konflikta pa je

prišlo zaradi tega, ker se je nunciatura, ki je bila poprej nastanjena v nadškofijiški palači, preselila drugam. Ciriaci je naglasil, da je hotel na ta način omogočiti direktno občevarje med duhovščino in nuncijskuro, ne da bi to vršilo pod kontrolo nadškofa. (Praški listi dostavljajo k temu, da je Ciriaci s tem sam priznal, da je rovaril proti dr. Kordaču in dajal potu raznim denuncijantom in klevetnikom). V ostalem pa je izjavil Ciriaci, da je za nadškofa dr. Kordača dobro preskrbljeno. Na razpolago ima cel grad in bo razen tega dobival še 240.000 Kč pokojnine na leto.

Klerikalni organ »Čeh« objavlja danes še drugo izjavo papeškega nuncija Ciriacija, v kateri naglašja, da je Sv. stolica dobro znano, kako je prišlo do resignacije nadškofa dr. Kordača. Kordačove žaljive izjave pa mu Ciriaci iz vsega srca odpusča.

Katastrofalne poplave na Kitajskem

London, 6. avgusta. »Times« javlja iz Sanghaja, da je poplavna katastrofa, ki je zadela v zadnjih dneh Kitajske, največja elementarna katastrofa človeštva. 16 pokrajin je popolnoma pod vodo. 50 milijonov prebivalstva je zaradi poplav ogroženih. Že sedaj je več milijonov brez strehe. Število utopljenih in pogrešenih se ne da niti približno preccniti, vendar pa je zelo veliko. V nekaterih pokrajinah je voda visoka nad 3 metre. Letina riža ob spodnji reki Yangcekiang je popolnoma uničena.

Hankau, 6. avgusta. Pri poplavih v dolini Yangcekianga je utonilo nad tisoč oseb.

Hankau, 6. avgusta. AA. Petdeset tisoč ljudi je brez strehe in izpostavljeni lakoti in boleznim. Kuliji, ki so utrjevali nasip ob Yangcekiangu, so pobegnili, in nasip se je zrušil, preden je prišla pomoč.

Švedski posest v Gdinyi

Varšava, 6. avgusta. AA. Švedski konzul v Gdinyi je vzel v pristanišču v zakup kompleks zemlje, kjer bodo zgradili hiše za švedske mornarje in protestantsko cerkev.

Borba za stratosfero

New York, 6. avgusta. Po vesteh »Chicago Tribune« se je pričelo med Nemčijo in Francijo neke vrste tekma za osvojitve stratosfere. Neka nemška in francoska tvrdka si istočasno prizadevata, da bi zgradili letalo za polet v stratosfero. Obe tvrdki sta se obrnili za posredovanje in nasvete do prof. Picarda, ki je dal obe tvrdki navodila po svojih izkušnjah. Sedaj je samo še vprašanje, katero letalo bo zmoglo v tekmovalju v poletu v vsevirje.

Turistični uspeh

Berlin, 6. avgusta. AA. Monakovska turista Franz in Toni Schmid sta se pospeja čez severno steno na Matterhorn, kar se pred njima še ni nobenemu turistu posrečilo. Zato jima je na čast priredil zermatski hotelski ravatelj dr. Seiller banket, na katerem jima je delegacija alpskih vodnikov izročila sliko Matterhorna v znamenje priznanja za njuno veliko turistično delo.

Polet iz Avstralije v Anglijo

Rim, 6. avgusta. AA. Škotski letalec Mollison, ki leti iz Avstralije v Anglijo, da doseže nov rekord, je prišel semkaj iz Aten in odletel dalje proti Londonu. Če pristane na letališču v Croydonu danes zjutraj, bo potolkel Scottov rekord za več ko 2 dni.

Letalske nesreče v Egiptu

London, 6. avgusta. Pri Helio-polisu v Egiptu je angleško vojaško letalo tresčilo na tla. Oba letalca sta bila ubita. V letošnjem letu je to 27. letalska nesreča. Ubityh je bilo doslej 49 oseb. L. 1930 je postalo žrtev letalskih katastrof 65, l. 1929 42 oseb.

Velika tatvina znanak

Varšava, 6. avgusta. V terek so pri belem dnevu vlomili nezmani zločinci v Varšavi ter odnesli znanak pošte v Varšavi zlotih.

Spominjajte se slepih!

Brüning o potu v Rim

Nemški državni kancelar izjavlja, da imata Nemčija in Italija popolnoma iste interese

Berlin, 6. avgusta. AA. Nemški kancelar Brüning in zunanji minister Curtius sta sredi odpotovala v Rim. Na postaji so ju med drugim pozdravili tudi funkcionarji italijanskega berlinskega poslatništva. Pred odhodom je Brüning izjavil, da se veseli, da bo skupno z zunanjim ministrom lahko v Rimu osebno spoznal italijanskega ministrskega predsednika, čegar politika stremi za tem, da se Evropa gospodarsko umiri. Nadalje je kancelar izrazil nado, da bodo prijateljski razgovori med zastopniki Italije in Nemčije obrodili sadove.

Berlin, 6. avgusta. Sredi ob 22. sta državni kancelar dr. Brüning in zunanji minister dr. Curtius odpotovala z Anhalterbahnova v Rim. Pred odhodom

je dal državni kancelar dr. Brüning dopisniku Wolfovega urada naslednjo izjavo:

Z dr. Curtiusom sva posebno zadovoljni, da nama bo dana prilika osebno spoznati odličnega šefa italijanske vlade g. Mussolinija. V Nemčiji se popolnoma zavedamo, da so bili vsi ukrepi, ki jih je storila italijanska vlada v letošnjem letu, narekovani od želje in dolžnosti za sodelovanje pri pomirjenju in gospodarski obnovi Evrope. To sta dva cilja, pri katerih imata Nemčija in Italija popolnoma iste in skupne interese. Odhajamo v nadi, da bodo naši razgovori z italijanskimi državniški potekli harmonično in prijateljsko ter da bo ta neprisiljeni razgovor o vseh perečih problemih rodil kar najlepše rezultate.

Fašisti proti tujcem

Rim, 6. avgusta. V zelo temperamentnem članku se bavi »Lavoro Fascista« s španskim prizadevanjem v smislu glosia »Spanien« ter meni, da bi morala tudi Italija izvesti slično čiščenje v lastni hiši ne glede na nevarnost, da bi s tem izzvala neprijateljstvo gotovih krogov. Najlepše vile ob Gardskem jezeru, pravi list, so zasedene od tujcev, ki imajo tudi svoja posestva v Italiji. V historičnih palačah v neposredni sosesčini Kapitola vzdolž rimske via Flaminia so se vgnezdili tujci. Fašizem pa živi, da bo Italija postala italijanska, ter bo, ako bo potrebno, izgnal to zalego. Zlasti se mora prepričati udležba tujcev pri italijanskih delniških družbah.

Madžarska gospodarska kriza

Budimpešta, 6. avgusta. V ministrskem predsedništvu in finančnem ministstvu so se včeraj ves dan vršila posvetovanja z zastopniki finančnega in gospodarskega sveta, na kateri so razpravljali o raznih sanacijskih ukrepih za ojačenje finančnega položaja na Madžarskem. Posebno se je govorilo v velikopotezni kreditni transakciji v obliki blagovnega kredita, ki bi omogočal madžarski izvoz, do definitivnih sklepov pa ni prišlo.

Poostritev položaja v Palestini

London, 6. avgusta. Reuterjev urad poroča iz Jeruzalema o bojazni, da bi ne prišlo do novih izredov med Arabci in Židi po vsej Palestini, ker so se odnošaji med njimi ponovno poostriili. Več židovskih rodnih je zaprosilo za policijsko zaščito. Uredniki arabskih in židovskih listov so bili posamezno pozvani na poset vladnih uradnikov. Kakor se doznava, so bili ob tej priliki opozorjeni, naj se vzdrže vsakega hujkanja prebivalstva k uporabi sile. Angleški visoki komisar za Palestino je zagotovil židovski delegaciji, ki ga je posetila, da bo palestinska vlada pazno zasledovala položaj in da je že podvzela vse potrebne ukrepe v svrhu ohranitve miru in reda.

Zatvoritev nad 3000 petrolejskih izvirov

London, 6. avgusta. Reuterjev urad poroča iz mesta Oklahome, da je guverner države Oklahome izdal naredbo, po kateri se ima zatvoriti 3106 petrolejskih vrelcev v Oklahomi in s katero se proglašja obsedno stanje na zemljišču 50 čevljev okoli vsakega vreca. Ta ukrep je posledica vladnega opomina, naj petrolejski industriji znižajo do 1. avgusta cene petroleja na en dolar, ker se bodo v nasprotnem primeru vsi petrolejski izvori v Oklahomi. Vojaštvo države Oklahome nadzira sedaj izvrševanje te guvernerjeve odredbe.

Komunistično vohunstvo v Avstriji

Komunisti so pripravljali prevrat tudi v Avstriji — Tatvina važnih zaupnih spisov

Dunaj, 6. avgusta. Dunajska policija je prišla na sled velikopotezni komunistični špijonaži. Izvršena je bila aretacija mnogih komunističnih voditeljev in našli so tudi veliko zalogo orožja in municije.

Podrobnejša preiskava je ugotovila, da se je špijonaža nanašala predvsem na varnostne ukrepe avstrijske zvezne armade, in obstoja upravičen sum, da so komunisti pripravljali v zvezi z dogodki v Nemčiji državni prevrat tudi v Avstriji.

Iz zaplenjenih spisov je razvidno, da

imajo komunisti svoje zaupnike na najvažnejših mestih tako, da so prišli v posest vseh važnih rezervatnih aktov. Preiskava se intenzivno nadaljuje in oblasti upajo, da bodo vso stvar razčistile.

Izkazalo pa se je tudi to, da glavni voditelji vse akcije niso v Avstriji, marveč v inozemstvu, dočim imajo v Avstriji samo podrejene organe. Zato bo mogoče ujeti glavne voditelje samo ob sodelovanju z različnimi drugimi državami.

Carigrad v plamenih

V Carigradu je uničil silen požar ves stari del mesta — Mesto še vedno gori

Pariz, 6. avgusta. »Journal« poroča iz Carigrada o katastrofalnem požaru, ki je uničil doslej ves stari del mesta, predmestje Matska in Bera. Pogorelo je že nad 50 hiš, a požar divja še z nezmanjšano silo dalje. Ker so hiše v starem delu mesta večinoma iz lesa, požar skoraj ni mogoče omejiti. Vsa garnizija in vse prebivalstvo je na delu, da

ogjenj lokalizira. Po celodnevem brezuspešnem prizadevanju, so se morali naposled odločiti, da se poruši okrog ognjišča mnogo hiš, tako da so ustvarili širok pas, preko katerega se ogjenj ne bo mogel širiti. Ogenj je nastal očividno po ne previdnosti prebivalcev, večinoma revnejših slojev. Ni še znano, ali je katastrofa zahtevala tudi človeške žrtve.

Katastrofa »St. Philiberta«

Pariz, 6. avgusta. Včeraj so dvignili potopljeni izletniški parnik »St. Philiberte«. V parniku so našli samo 6 trupel utopljen-
cev, dočim jih nad 200 še pogrešajo.

Iz filmskega sveta

New York, 6. avgusta. AA. Iz Los Angelesa poročajo, da se je včeraj končal ločitveni proces med filmskima igralcema Ino Claire in Johnom Gilbertom. Sodnik je proglasil igralca za ločena.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA.

Devize: Amsterdam 2270.90—2277.74, Bruselj 785.57 — 787.93, Curli 1100.25 — 1103.55, Dunaj 792.16 — 794.56, London 273.47—274.23, New York 3624.93—3641.98, Pariz 220.93 — 221.59, Praga 167.01 — 167.51, Trst 294.85 — 295.75.

INOZEMSKÉ BORZE.

Curli, Beograd 9.0850, Pariz 20.08, London 24.83, New York 512.25, Bruselj 71.50, Milan 26.78, Madrid 45.—, Amsterdam 206.35, Dunaj 72.05, Sofija 3.7150, Praga 15.18, Varšava 57.40, Budimpešta 90.0250, Bukarešta 3.0450.

Pri žrtvah peklenškega stroja

Kaj pripoveduje o strašni eksploziji beograjski profesor dr. Bruneti

Beograd, 5. avgusta.

Največje sočutje ima javnost z nedolžnimi žrtvami zločina atentata v vlaku pri Zemumu. V bolnico, kjer leže ranjeni, prihajajo cele trupe Beograjčanov ter prinašajo ranjencem cvetja in okrepčil. Ranjenci se počutijo vsi dobro in so že skoraj vsi izven nevarnosti.

Posebno sočustvuje ves Beograd s težko usodo, ki je zadela družino univ. prof. dr. Brunetija. Oče in hčerka ležita v eni sobi beograjske bolnice, dočim je starejša hčerka Miroslava, ki k sebi ni dobila hujših poškodb, že zapustila posteljo in skrbno streže očetu in svoji mlajši sestrici. Zdravniki so omejili posete, da bi se hudo prizadeti družinski oči in njegova mala hčerka, ki ima na glavi zelo težke rane, po nepotrebnem ne razburjala. Le najbližji sorodniki in prijatelji smejo k njima.

Pred eksplozijo

Prof. Bruneti si je včeraj že toliko opomogel, da je sprejel urednika »Politike« in mu opisal katastrofo, ki ga je zadela. Pravil je med drugim:

— Kakor mnogi drugi, ki jih pa usoda ni posadila baš v nesrečni monokovski vagon, smo se bili tudi mi namenili na morje na počitnice. Ko pa smo pred dnevi čitali, da je bil izdan nov zakon o srednjih šolah, sva z ženo sklenila prekiniti počitnice na morju in vrniti se v Beograd, da bi ukrenila vse potrebno za sprejemni izpit najinega nesrečnega sinčka, ki je dovršil osnovno šolo in sva ga nameravala vpisati v gimnazijo. Sam ne vem, ali nam je bilo res tako usojeno. Najprej smo se mislili vrniti preko Splita, toda v zadnjem trenutku smo se odločili potovati preko Sušake. Spotoma smo se ustavili še v Ljubljani, kjer smo ostali dva dni, da sem opravil še nekatere svoje posle. Na ljubljanskem kolodvoru smo vstopili v nesrečni brzovlak, ki nam je prinesel tako strašen udarec. Nesreča je hotela, da smo vstopili baš v monokovski vagon, v katerega je neznan zločinec odločno že v inozemstvu skrnil peklenški stroj. Kadar clovek potuje, navadno ne izbira mnogo, temveč vstopi v prvi najpripravnejši kupe. Tako smo storili tudi mi. Nosač je strgal nasmo prtljago v kupe II. razreda in tam smo se udobno namestili.

Ko smo se vrnili iz restavracijskega voza, je nadaljeval prof. Bruneti, — je bila moja žena Danica nekam potra. Molčala je in bila je menda zelo utrujena; a zdelo se mi je, kakor da jo teži neka zla slutnja, moreča skrb. Saj veste, če clovek doživi kaj takega, kakor smo mi, vidi marsikaj v drugačni luči.

Nekaj časa smo potovali prav prijetno. Otroci so peli šolske pesmi, se igrali po hodniku in vse je bilo veselo in dobre volje, dokler nismo prispeli pred Zemum. Čim bolj smo se bližali cilju svojega potovanja, tem bolj smo postajali utrujeni in polahčali se nas je spanec. Udobno smo se namestili v kupeju in začeli drug za drugim dremati. Poleg mene je sedel moj sinček Miroslav, njemu nasproti pa moja žena Danica. Emilija in Miroslava sta se stiskali k mami in Emilija ji je celo položila glavo na koleno.

Strašne posledice eksplozije

Tako nas je presenetila eksplozija. Sila nisem ničesar. Naenkrat se je v kupeju stannilo. Nekaj me je davilo in zadavilo. Čutil sem samo še, kako od vseh strani sika jo plini in plamen. Dišalo je po žveplu in dušiku, potem pa ne vem ničesar več. V ušesih mi je šumelo in le neka čudna notranja sila me je gnala proti izhodu. Njenjal sem vse sile, da bi se otresel strašne omotice. Prišel sem do vrat, pa so bila zaprta. Naglo sem jih odprl, da bi se nadihal svežega zraka in šele tedaj sem opazil, da vlak stoji. Iz vagona se je začel valiti črna dušiljiv dim. V blaznem strahu sem začel klicati svojo ženo. Toda nihče se ni odzval. Šele tedaj sem opazil nekaj strašnega. Na tleh med obema kupema je ležala vsa moja družina, drug na drugem.

Ko sem odprl vrata, je najstarejša hčerka skočila iz vagona, še vedno nisem ničesar slišal, niti vedel, niti se zavedal, kaj se je zgodilo. Le stisnil sem nekaj strašnega. V tem pa so tudi že začeli sikati plameni in razsvetljevali notranjost vagona. Ves kupe je bil v ognju. V blaznem strahu sem planil k svojemcu in prižgal najprej roko mali Emiliji. Ponesel sem jo na prosto skozi plamen in šele tedaj sem opazil, da je vsa krvava. Vse obdaj sem stekel nazaj, da rešim še druge.

Toda kaj meni! Žena mi je samo podala roko, ne da bi spregovorila le besedico. Dvignil sem jo in jo skušal odnesti iz tega pekla. Toda bil sem prelah. Oba sva padla nazaj v ogenj. Še enkrat sem se osvestil, zopet pograblj svojo ženo, jo dvignil na hrbet in bežal z njo na prosto. Toda bila je že vsa v krvi in čutil sem, kako je na mojem hrbtu omahnila. Nisem imel časa, da bi natančneje pogledal, kaj je z njo. Le mimogrede sem videl, da nima več oči, da so lasje obžgani in da je vsa krvava. Nisem smel izgubljati časa. Bližnjima mi je šinila v glavo strašna misel, da je moj sin Miroslav še vedno v plamenih in kakor blazen sem planil nazaj v goreči vagon. Upal sem, da rešim še njega. Toda kaj sem našel! V kupeju, ki je bil kakor razbeljena peč, sem videl samo še njegovo truplo, že vse obžgano, glavo pa mu je bila odtrgala bomba. Tudi noge je imel strašno razmesarjene. V nepopisni grozi sem pobegnil, da bi ne

videl več tega strahotnega prizora. Niti trupla nisem utegnil več rešiti, kajti v tem trenutku je bil že ves vagon en sam plamen in kakor brez uma sem se zgrudil čez stopnice. Okrog sebe sem slišal samo krik in stok. Moja žena je stokala in mi v agoniji prožila

vso razmesarjeno in krvavo roko. Nato so prišli drugi ljudje, ki so dvignili mojo ženo v drugi vagon, dočim je neki prijazni gospod prepeljal mene in moji dve hčerki v zemunsko bolnico. Prosil sem ga, naj prepeljejo še ženo in res mi je ustregel. Žal pa ni mogla preboleli strašnih poškodb in je kmalu izdihnila.

Samo toliko ve prof. Bruneti povedati o strašni tragediji svoje rodbine. Ve samo še to, da je v sosednem kupeju našel smrt še neki drugi gospod, od katerega pa so našli samo še

strašno ožgane kosti, ki so bile prenešene v prosekuro beograjske bolnice. Kakor se je pozneje izkazalo, je bil to Janko Leščinar.

Izredno srečo je imela čistilka vagonov. Šla je baš proti usodnemu kupeju prof. Brunetija, ko je nastala eksplozija. Naglo je pobegnila na drugi konec vagona in se tako rešila.

Prof. Bruneti ni hudo ranjen, četudi je dobil mnogo ran po vsem telesu ter po glavi in rokah. Lasje so mu skoro popolnoma zgoreli in po vsem telesu ima nešteto opeklin, ki jih je dobil, ko je reševal svojce.

Dr. Vladimir Bruneti je izredni profesor poljedelškošumarke fakultete beograjske univerze, po stroki kemik. Njegov predmet je agrikultura kemija. L. 1907 je napravil doktorat filozofije v Berlinu. Rodom je iz Bele Crkve ter je star 50 let. Svoječasno je bil načelnik ministrstva za narodno zdravje in je bil l. 1923 kot tak izvoljen za izrednega profesorja beograjske univerze.

Matični park v Vegovi ulici

Ljubljana, 6. avgusta.

Tudi ta park bodo regulirali. Vegovo ulico s prejšnjim Valvasorjevim trgom so regulirali prvo izmed starejših ulic po Plečnikovih načrtih. Takrat so tu znižali ceste, uredili trotoarje, zasadili mlada drevesa in restavrirali emonski zid ter napravili na njem lepo teraso. Ko je bila Vegova ulica tako pomlajena, je ostal edino še nedotaknjen nekakšen naraven park ob Glasbeni Matici in njenih sosednjih hišah. Ob cesti je ta park ograjen z živo ograjo, vzporedno s trotoarjem je za ograjo pot, ob nji pa do hiš trava.

Zdaj je prišel na vrsto tudi ta park, da ga uredi. Včeraj so mestni delavci že pričeli kopati in betonirati temelje za ograjo ob tem parku. Park je dolg ob Vegovi ulici približno 90 m, širok pa 13 m, to je razdalja od trotoarja do hiš, ki so tod toliko umaknjene od stavbne črte. Ob parku so 4 hiše, 2 imata vhod iz Vegove ulice, Glasbena Matica in sosedna hiša. Park je od trotoarja višje z 3 stopnice. Te stopnice bodo položene pred vodom Gl. Matice, 10 m dolge. Na levi teh stopnic bo ograja ob Vegovi ulici, dolga 28 m, na desni pa 52 m, ker Gl. Matica ni aredi dolžine parka. Ograja bo kamnita, to je 60 cm visok kamenit podstavek, prekrit z betonsko ploščo na podstavku, bodo na vsaki strani stopnic ali vhoda v park postavili 3 pravokotni kamniti ali umetno kamniti 2 m visoki stebri v medsebojni razdalji 6 m, na njih bodo pa nekakšna oprisa ali glave, tako, da bodo ti stebri prav za prav nekakšni podstavki za spomenike, kakršna sta pred opernim gladiščem. Sredi poti med stopnicami in Gl. Matico bo pa stal večji spomenik. Seveda Prešeren ne, ker je zanj pred Gl. Matico vseeno premalo prostora. Najbrž dobi spomenik eden naših skladateljev, saj jih imamo dovolj — Jenko, Ipavec, Hajdrih itd. in še noben nima v Ljubljani spomenika. Na ograjnem podstavku bodo še postavljene v medsebojni razdalji 3 m nizki betonski stožčasti sobriči, kakršne vidimo na Napoleonovem trgu na trotoarju, a manjši. Ograja s takimi stebriči in kamnitem podstavku bo tudi ob straneh parka, ob Petercelovi in Turjaški ulici, kjer bo tudi vhod v park s stopnicami, ki pa bodo samo po 2 m dolge. Kako bo urejen park sam na sebi, se pa še ne more ugotoviti.

Radio v hiši.

Oče prinese domov radioapar. Vsa rodbina se zbere, da si ogleda zanimivo novost. Najbolj se pa zanima za njo mali Miheč.

— Papa, kaj dobiš, če zaslučim tole kolese?

— Oslo.

— Kaj pa, če potisnem tale gumb na drugo stran?

— Rim.

— Kaj pa, če potisnem tale gumb na nasprotno stran?

— Zaušnico.

Očetovo veselje.

»Oče je vesel, da si se sedaj zaročil s pesnikom.«

»Zares?«

»Seveda, dejal je, da je imel velike sitnosti s tvojim prejšnjim zaročencem, ki je bil rokoborec. Prepričan je, da pesnika ne bo tako težko postavil pod kap.«

Naša gospodarska moč

Nacionalno premoženje Slovenije znaša okroglo 50, vse Jugoslavije pa 500 milijard Din

Ljubljana, 6. avgusta.

Ekonomika moč naroda in države, ki je — kakor znano — odločilna v mednarodnih odnosih, se meri po vrednosti nacionalnega premoženja ali pa po višini vseh dohodkov, ki jih ima prebivalstvo od vseh treh produkcijskih faktorjev, namreč od dela, kapitala in zemljišča.

Pri tiskanju večjih tiskovskih kreditov, pri konvertiranju državnih dolgov, določanju višine reparacij itd. se vedno ugotovi znesek vseh dohodkov od vseh treh produkcijskih faktorjev. Višina anuitet, repariacijskih kvot itd. mora biti vedno v skladu s temi momentami, ako kreditor ne želi povzročiti splošnega obubožanja in insolvence prezahtodnih države, iz katere ni mogoče več izsiliti povrnitve posojil.

Ekonomika moč se da ugotoviti samo statistično. Letošnja publikacija statističnih podatkov OUZD v Ljubljani nudi sliko celotne naše ekonomske moči, kolikor je mogoče napraviti tozadevne račune in zaključke na podlagi statistike zavarovanih delavcev.

Vsak delavec, ki je zavarovan pri OUZD, se uvrsti glede na višino svojega faktilnega zasluga v gotovini in naravi v odgovarjajoči medzni razred, ki služi kot osnova za odmero prispevkov in podpor. Celokupna zavarovana meza OUZD predstavlja torej dohodek, ki ga imajo zavarovani delavci od svojega dela.

Celokupna zavarovana meza OUZD kaže isti potek kot število zavarovancev, t. j. naraščanje v dobi inflacije od 1919 do sredine 1923, padanje v dobi deflacije od sredine 1923 do konca 1925. Nato sledi zopet naraščanje do sredine 1930, potem pa zopet padanje zaradi sedanjih gospodarskih krize. Na celokupni zavarovani mezi OUZD je opaziti istotako konjunktorno in sezonsko valovanje itd. kot pri članstvu OUZD. (Primerjaj s člankom OUZD kot gospodarski barometer v št. 171 z dne 31. julija.)

Celokupna letna zavarovana meza je znašala v letu 1930, že več kot tri četrtine milijarde dinarjev. Mimogrede bodi omenjeno, da spada torej OUZD ne samo po številu svojih zavarovancev (ca 100 tisoč) in sistemu poslovanja, ampak tudi po svoji finančni moči med največje in najmočnejše zavarovalnice.

Ker je faktilni delavski zaslužek za blizu 30 odstotkov višji od zavarovane meze, moramo ceniti faktilni dohodek od najemnega dela vseh zavarovancev OUZD letno na

ENO MILJARDO DINARJEV.

Ako upoštevamo nadalje še zaslužek delavcev, ki niso zavarovani pri OUZD (rudarji, železničarji, državni, javni in privatni uradniki ter poljedelski delavci) ter vrednost dela samostojnih poklicev (industrijev, trgovcev, obrtnikov in kmetov), moramo ceniti letni dohodek od dela v Sloveniji najmanj na

DVE MILJARDI DINARJEV.

Z veliko približnostjo smemo ceniti do-

hodek od kapitala kakor tudi dohodek od zemljišča s istim zneskom kakor dohodek od dela. Vsi dohodki Slovenije znašajo torej letno blizu

SEST MILJARD DINARJEV.

Nacionalno premoženje Slovenije pri sedanjih 8-odstotni obrestni meri moramo ceniti na

50 MILJARD DINARJEV.

da dobimo dohodek 4 milijarde, ki odpadejo na kapital in zemljišče. Odgovarjajoče zneske, ki se nanašajo na vso Jugoslavijo, dobimo, ako pomnožimo gornje podatke s številom banovin. Nacionalno premoženje cele Jugoslavije moremo ceniti torej približno na

500 MILJARD DINARJEV.

Te številke, akoravno se zde zelo visoke, so naravnost malenkostne v primeri s premoženjem pečice ameriških milijarderjev. Premoženje petrolejskega kralja Rockefellerja, avtomobilskega kralja Forda itd. znaša po časopisnih vestih po več sto milijard dinarjev. Maharadža iz Halderabada pa je baje še bogatejši od ameriških milijarderjev. Kljub temu paverizmu pa moramo gledati optimistično v bodočnost. Pri naši 8-odstotni rentabilnosti se premoženje v 100 letih poveča na 2200-kratno višino, dočim se v Ameriki pri tam vladajoči 4-odstotni rentabilnosti v tem času premoženje samo 50-krat pomnoži. Premoženje indijskih maharadž pa leži mrtvo v zakladnicah. Končno ne smemo pozabiti, da teče kapital iz Amerike tudi v Jugoslavijo bodisi v obliki posojil, bodisi v obliki delavskih prihrankov, ki nam jih pošiljajo naši emigranti.

Zaradi aktualne stabilizacije dinarja na zlati podlagi je v publikaciji OUZD prikazana celokupna dnevna zavarovana meza tudi v zlati valuti, in sicer v švicarskih frankih. Zanimivo je dejstvo, da je v času deflacijske gospodarske krize od sredine 1923 do konca 1925 zavarovana meza v dinarjih padala, dočim je zavarovana meza v švicarskih frankih v tem času zaradi trajne krepitve dinarskega tečaja prav tako naraščala kot v času gospodarskega poleta 1926 do sredine 1930. Deflacijska gospodarska kriza pomeni kljub temu, da so podjetniki kakor tudi delavci zelo težko občutili sanacijo našega narodnega gospodarstva. V sedanjih gospodarskih krizi od sredine 1930 dalje pa pada zavarovana meza tako v dinarjih kakor v švicarskih frankih.

Zaradi analogije bi bilo želeli, da bi publikacija OUZD imela tudi grafično sliko povprečne dnevne zavarovane meze, ki karakterizira povprečen delavski zaslužek. Povprečno zavarovano meso bi bilo dobro preračunati ne samo na zlato podlago, temveč tudi glede na realno nadlago. Tozadevni elaborat bi bil seveda težji, ker nimamo sistematično urejenih realnih nadnic za daljšo dobo, kot imamo n. pr. urejene dinarske tečaje na najrazličnejših borzah.

Zopet ga je doletelo . . .

Nezgoda nesrečnega tramvaja št. 13, ki mu je skočil priklonni voz iz tira

Ljubljana, 6. avgusta.

— Halo, fotografiraj, pa bo senzacija! so ustavili včeraj popoldne ljudje pred pošto fotografata.

— Eh, bežite no, to je v Ljubljani vsak dan vsaj enkrat, če ne večkrat.

Ker torej ni bilo nič s fotografom, je stopil na plan poročevalec, da potipje muho ter jo povzdigne med slone. Saj se končno o vsakdanjih senzacijah piše najmanj ter so že zaradi tega senzacije.

Stopil je naprej k prvi skupini, ki je stala sredi ceste pred pošto ter rešetala dogodke.

— Kaj se je zgodilo? je vpraševalo hkrati več radovednežev. Buljili so drug v drugega. Neka ženska je skrivnostno pripovedovala tramvajskemu sprevidniku o nezdobi. Ko se je pa zbralo okrog nje vse polno radovednežev, jo je popihala s svežo novico k svojim tovarišicam, da bi je kdo ne prehitel. Poročevalec je ujel samo zadnje besede:

...umaknil se je, pa ne dovolj, pa se je zaletel, deska se je zlomila in je zavozil...

— Gospod strašnik, prosim, kako je bilo, vi ste gotovo videli? je vpraševal poročevalec.

— Jaz pa ne dajem takšnih informacij, vprašajte tiste delavce!

Delavci so tiakovali cesto med tirom.

— Jaz ne vem, ta vae so se izgovarjali drug na drugega. Tiakovali so, ki bi moral vse vedeti, ker je baje pri vsej zadevi najbolj prizadet, je dejal po nemško, da sploh ničesar ni videl.

Pred knjičarjem se je zabavalo vse polno ljudi. Sicer je Ljubljana skoraj povsem izumrla, ko pa se kaj dogodi se nabere ob prisotnosti takoj kar čisto zadovoljnega meščanstva. Hahljanja in vsemogočih opask ob takšnih prilikah ni konca ne kraja.

— Ali se je zopet spuntal? Danes je sopeno, pa so branci hudi kot gadi!

— Kje ga je ptič? Koga ga je prav za prav prijel?

— Ali je še zopet abezjal? Ali je zdaj šantav, ne more naprej?

— Pojdite no raje po frakeljček zelenega, da mu bo odleglo, nikar ne vihajite rokavov, ko mu ne morete drugače pomagati! saj je obrnil neki možak na postreške, ki bi bili radi pomagali.

— Šitna deska za kolese je zlomljena, sicer je pa cel, druge boleznj ni videti.

Po Dunajski cesti je privozil proti po-

šti tramvajski voz št. 13. Ker je stal na desnem tiru pred pošto, po katerem bi moral voziti nesrečna tramvajška številka naprej, predmet splošne pozornosti, se je tramvaj ustavil na Dunajski cesti. Kam, naprej ali nazaj? Najbolje je res kar stati in čakati. Nesrečni potniki so se pa hoteli peljati na vsak način naprej. Končno se je nesrečna številka vseeno odločila, da krene naprej, za kar je bil tudi že zadnji čas, ker se je bližal tramvajski voz za Vič. Tramvajski voznik so iznadljivi.

Nesrečna številka je krenila naprej v Šelburgovo ulico, kjer je pri prehodu obeh tirov v enega prepeljala z desnega na levi tir, se vrnila po tem tiru nazaj na Dunajsko cesto in končno od tam krenila v Prešernovo ulico po prostem levem tiru.

Pred knjičarno se je množica krohotala kar v zboru.

Ljudje se radi prevažajo in menda tudi iz potrebe. Natrpali so se pred pošto v priklonni tramvajski voz. Ko so sedeli nekaj časa v njem ter so se prepričali, da so še vedno pred pošto in ker se jim je zdelo nekoliko čudno, zakaj se jim purgarji tako krohotajo, so vendar izstopili.

Končno je pa vstopil v ta voz tudi neki starejši možiček z veliko košaro. Udobno se je razkoradil na pločniku ter nekaj časa gledal debelo, čemu se mu krohotajo, preden je prav razkačen izstopil.

Nazadnje so se pripeljali še gospodje z delavci, da pokrenejo »reševalno akcijo«. Seveda se jim ni zdelo prav, ker so se ljudje posmehovali »vsakdanje nezdobi« ter so hoteli vse zadevitno spraviti kar najhitreje in tiho z dnevnega reda. Delavci so se čvrsto uprli v nesrečni priklonni voz, ga porinili enkrat naprej, drugi nazaj, vendar brez posebnega uspeha. Medtem je pripeljala št. 13 nazaj iz Vodmata. Priklonni voz so pripeli z verigo k št. 13, ki ga je potem zvlekl lepo na tir. Ta tramvajski voz se je vrnil s pohabljenem v remizo.

Inženjerju je pripovedoval neki očividec nezdobe, da je peljal tramvaj s priklonnim vozom po Dunajski cesti mimo tiakovalca proti pošti. Tiakovalec se je umaknil tramvaju, pustil pa je baje kos lesa ali stolček na katerem sedi pri delu, približno tira ter je priklonni voz začel s ščitno desko vanj s takšno silo, da se je prelomila, voz je pa skočil iz tira ter ga je vlekli pogonski voz po cesti zunaj tira še do pošte, kjer so ga potem odklopili ter prepustili nemili usodi.

In tako je poročevalec nazadnje povzdignil, iz posebne naklonjenosti, muho, ne med slone, nego v tramvaj.

Beležnica

KOLEDAR.

Danes, Četrtek, 6. avgusta, katočnici: Vlastica, Gospodovo spremenjenje; pravoslavni, 24. julija: Kristina.

DANASEJE PRIREDITVE.

Kino Matica: Vihar na Mont Blancu.

Kino Ideal: Zaprtlo.

»Dancing« v hotelu Tivoli.

DEŽURNE LEKARNE.

Danes: Sušnik, Marijin trg 5; Kuralt, Gosposvetska cesta 10.

SOKOL

20letnica Sokola Štepanja vas

Ljubljana, 6. avgusta.

Da je bila Štepanja vas že pred 20 leti v resnici predstraža Ljubljane, nam priča dejstvo, da se je že l. 1911 jeseni ustanovilo v nji sokolsko društvo. Štepanji so pa bili vedno skromni ter se o njihovem delu ni slišalo mnogo izven Štepanje vasi. Štepanji nočejo hvalit ter gledajo na svoje delo kot na nekaj samo po sebi umevnega. Zato bi skoraj prezrli njihov pomembni jubilej, saj praznujemo dan za dnem toliko jubilejev, da ostanejo česa med njimi največji skoraj neopaženi.

Možato delo naših Štepanjcev, njih vztrajnost ter značajnost pa zasluži vsekako več pozornosti in priznanja. Koliko pomeni že to, da so ostali v vrstah štepanjskega Sokola mnogi člani vseh 20 let! Ne glede na levo in desno so ostali zvesti začetni poti ter vztrajali tudi v najtežjih trenutkih. Biti Sokol je pomenilo prd vojno resnično žrtvo.

Kamen vogelnik štepanjskega Sokola je njegov ustanovnik, prvi in še sedanjí starosta Iv. Bricej. Vseh 20 let je stal družstvu zvesto in čvrsto na čelu. Krepko je pa društvo podprl in mu nudil ves čas obetova vsestransko gmočno pomoč. soustanovitelj Sokola, štepanjski gostilničar G. J. Anžič. Društvo ni imelo društvenih prostorov, ne telovadnice. Anžič je dal na razpolago svoj vrtni salon, ki ga je društvo preuredilo ter si v njem krepilo duha in telo do l. 1929. Prirejalo je v njem igre, predavanja in gojilo telovadbo. Vendar je postal ta prostor za razvijajoče se društvo kmalu premajhen. L. 1918 se je društvo odločilo, da si postavi dom. Kupilo je ob cesti pod Goslovcem stavbišče ter čvrsto poprijelo za delo. Prihodnje leto je bil že Dom toliko dograjen, da so otvorili dvorano, kjer merljivo telovadijo, kar so pokazali tudi letni društveni telovadni nastopi. Telovadbo goje smoteno, telovadeče članstvo je vedno pod stalnim nadzorstvom požrtvovalnega zdravnika dr. M. Ahčina.

Zal pa še dvorani ni priključen gledališki oder, ker še dom ni dograjen. Društvo se mora boriti z gmočnimi težkočami ter gradi dom v potu svojega obraza, v pravem pomenu besede. Kar si je doslej ustvarilo, je bilo odkupljeno z žrtvami, vendar se pa štepanci zanašajo le na svojo moč in delo. In počasi bo dograjen tudi dom. Zal ga društvo ne more otvoriti ob svoji 20 letnici. Kar je pa storilo doslej, je mnogo tudi za takšno dolgo dobo dvajsetih let.

V novi dvorani so letošnjo zimo tudi prirejali knjižne predstave vzgojne, kulturne značaja, združene s primernimi predavanji.

Društvo je takoj v začetku začelo skrbeti tudi za duševno izobrazbo članstva, ustanovilo je knjižnico, za katero sta zbrala prve knjige dr. Janko Lokar in br. Iv. Selan. Knjižnica šteje zdaj nad 600 izbranih knjig, posluje redno ter tako opravlja lepo kulturno delo.

Gotovo vedo bratska društva in sokolstvo naklonjeno občinstvo ceniti požrtvovalnost štepanjskega Sokola ter se bodo polnoštevilno udeležili proslave njegovega jubileja, ki bo v nedeljo popoldne ob 15. naprej na letnem telovadišču v Štepanji vasi poleg gostilne Kregar.

Zdravo!

Iz Celja

—c Pevci! Vaja za vse celjske pevce za petje ob pogrebu g. Janka Lesničarja bo danes ob 20. in jutri popoldne ob 16. v pevski sobi Narodnega doma. Vsi in točno!

—c Licitacija sadja ob državni cesti. Na prošnjo sreskega načelstva v Celju razglašamo mestno načelstvo v Celju: »Letošnja žetev sadja ob državni cesti št. 50 v območju tehničnega razdelka sreskega načelstva v Celju se bo oddala potom ustmene licitacije, ki se bo vršila na prosti elje. Vrhovlje v ponedeljek 10. t. m. z začetkom ob 8. zjutraj pri km 77.420 (razpote o krajne ceste na Ljubčeno) in na prosti Celje - Vranksko v torek 11. avgusta t. l. z začetkom ob 8. zjutraj pri mostu preko Lečnice km 73 drž. ceste št. 50. Drazba se bo vršila ustmeno za vsak kilometer posebej v smeri od Celja proti Vrholam oziroma od Celja proti Vranskemu. Jadjie se bo oddalo na drevesih najvišjemu podniku, ki mora plačati takoj ponujeno vsoto in takso po tarini postavki 81., točki 3 a (to je 1% od ponujene vsote taksn

Dr. Danilo Majaron

Ljubljana, 6. avgusta.
Z Bleda je prispela davi pretresljiva vest, da je preminul predsednik odvetniške zbornice in prvi častni doktor ljubljanske univerze dr. Danilo Majaron. Že prejšnji teden ga je ponovno zadela kap in njegovo že itak močno zrahljano zdravstveno stanje se je s tem tako poslabšalo, da je bilo bati najhujšega. Zadnje dni se je pa precej zboljšalo in včeraj se je bolnik počutil dobro. Davi ob 9. je pa v vili »Iris« nenadoma izdihnil. Zemске ostanke pokojnega prepeljejo danes ali jutri z mestnim pogrebniškim avtom v Ljubljano, kjer bodo na njegovem domu položili na mrtvaški oder.

Dr. Danilo Majaron je bil rojen 12. decembra 1859 v Borovnici. Njegovi starši niso bili premožni, vendar so pa hoteli nuditi svojemu prvorojencu čim večjo izobrazbo. Leta 1869 so ga spravili v Idrjio v III. razred c. kr. normalke, ki je slovela zlasti radi pouka v nemščini. Prišel je na stanovanje skupno z dr. Gustavom Gregorinom in A. Rebekom, sedaj v pokojnem namestniškim svetnikom v Trstu, njih so-učencem je bil pokojni dr. Francišek Lampe. Fantov se pa nemščina Idrije ni nič kaj prišla. Ostali so zvesti svojemu materinemu jeziku.

Gimnazijo je dovršil pokojni 1. 1878 z odliko. Bil je gojenec Alojzijevega in pripravljaj se je na duhovniški poklic. Res se je posvetil v Ljubljani bogoslovju, toda samo za eno leto. Potem je študiral na Dunaju pravo in že takrat je bil v večjih stikih s slovanskimi publicisti. Že je kazalo, da postane novinar, pa je vendar položil izpite in stopil najprej kot odvetniški kandidat v sodno prakso na Dunaju, potem pa leta 1887 na ponudbo pokojnega dr. Ivana Tavčarja v njegovo prakso v Ljubljani, kjer je bival do konca 1. 1892, ko se je začasno preselil na Dunaj. Tam je položil odvetniški izpit in 1. 1894 je otvoril v Ljubljani odvetniško pisarno.

Že kot gimnazijalec je bil stalen dopisnik »Vrtca«, »Novice«, »Slovenskega Naroda« in »Slovenca«. Med svojim bivanjem na Dunaju je posebno marljivo dopisoval v »Slovenski Narod« z dopisi, listki in uvodnimi članki, od leta 1884 do 1886 je bil pa njegov glavni sodrudi in je napisal zanj pod različnimi psevdonimi in šiframi nešteto političnih člankov, poročil in listkov. Dopisoval je pa tudi še v razne druge naše periodične publikacije. Sploh je bil kot publicist že v zgodnji mladosti zelo produktiven.

Ko je prišel 1. 1887 v Ljubljano, je bilo njemu in dr. Josipa Vošnjaku poverjeno glavno uredništvo »Slovenskega Naroda«, ki ga je vodil do sred 1. 1888. Potem je bil soustanovitelj društva »Pravnik« v letih 1889, do 1892, njegov tajnik in urednik »Slovenskega Pravnika«. Leta 1892, je bil pa po smrti Ivana Zvečanika od pomlad do jeseni glavni urednik »Slovenskega Naroda«. To mesto je znova prevzel poleti 1894, in ostal urednik do začetka 1897. V teh letih je uspešno organiziral narodno stranko. Leta 1896, je bil izvoljen v krajski deželni zbor in 1. 1898, je v zasedanju utemeljeval predlog glede ustanovitve vseučilišča v Ljubljani. Sestavil je o tem obširno spomenico, ki jo je pozneje izdal pod zaglavjem: Za vseučilišče v Ljubljani v slovenskem in nemškem jeziku. V dežel-nem zboru je zastopal najprej Idrjio, potem pa Trgoveko in obrtniško zbornico. Vso svojo pozornost je bil ves čas posvečal slovenskemu vseučiliškemu vprašanju.

Pokojni je bil tudi v občinskem svetu ljubljanskem in sicer od leta 1890 do 1894, potem pa od 1896 do 1910, ko je ponovno izvolitev odklonil. Njegovo delovanje se je kazalo največ v finančnem in pravnem odseku ter mestnem šolskem svetu, obenem pa v vseučiliškem odboru mestne občine. Opečevano je bil na Dunaju v deputacijah zaradi občinskih zadev in vseučilišča. Med septemborskimi dogodki je bil predsednik združenega narodnega odbora in si je s svojimi intervencijami pri deželni in centralni vladi nakopal veliko sovraštvo Nemcev in vojaštva, ki mu zlasti med vojno ni bilo pozabljeno. Po njegovi energični intervenciji je dobila dotlej nemškutarška Ljubljana slovenske učilne napise.

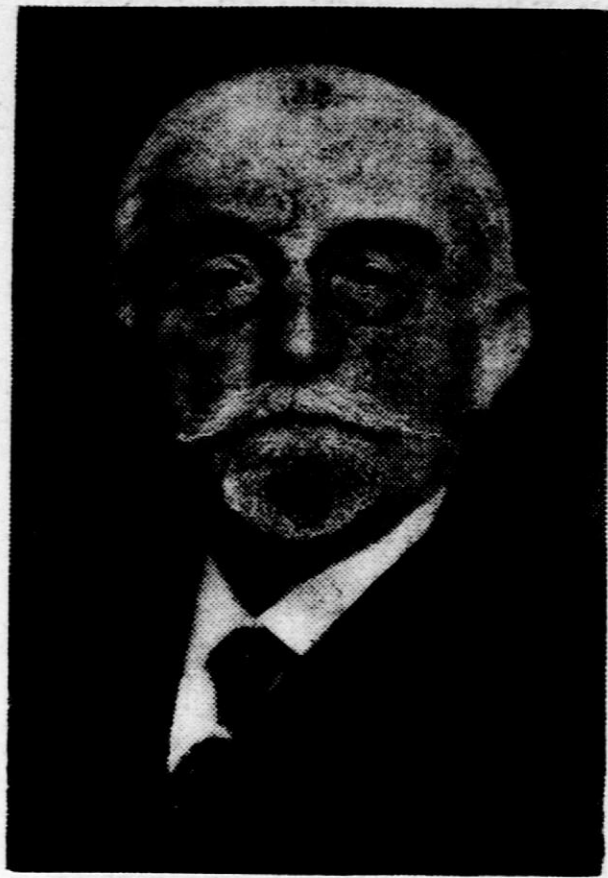
Z vso vlogo in velikim uspehom se je pokojni boril neprestano za enakopravnost slovenskega jezika v uradih. V »Slovenskem Pravniku« je pa skrbel za izboljšanje slovenskega jezika v pravo in državno upravnih stroki, posebno v terminologiji. Po prevratu je prevzel predsedstvo vseučiliške komisije, ki vodi priprave za ustanovitev ljubljanske univerze tako vztrajno in smotno, da je bila univerza že poleti 1919 usvojena. Pri vseučilišču je deloval že od začetka kot predsednik izpraševalne komisije za pravno-zgodovinski državni izpit.

Neprecenljive so tudi pokojnikove zasluge za naš odvetniški stan. Že leta 1901, ga je odvetniška zbornica izvolila za svojega plodnosnega delovanja na tem odgo-je zbornica razširila na vso Slovenijo. Tako je praznoval že leta 1926. 25letnico svojega plodnosnega delovanja na tem odgovornem mestu in ob tej priliki je bil odlikovan z redom Sv. Save II. stopnje. Na kongresu jugoslovenskih pravnikov v Beogradu 1925 je bil izvoljen za predsednika kongresa, ki se je vršil naslednjega leta v Ljubljani. 11. marca 1928 je bil izvoljen za predsednika Društva za nabiranje univerzitetnega zaklada.

Najsvetlejši pa ostane slovenski javnosti gotovo spomin na dr. Majarona kot moža, ki mu gre največ zaslug, da smo dobili Slovenci po tolikih letih brezuspešne borbe in prizadevanj svojo univerzo. Naš najvišji kulturni zavod se je tudi dobro zavedal, koliko ljubezni in truda mu je potreboval pokojni v njegov temeljni kamen in

zalo mu je podelil 22. junija 1929, najvišje odlikovanje, ko je bil ob proslavi 10letnice naše univerze promoviran za njenega častnega doktora tehničnih ved.

Zdaj, ko ga ni več med nami, se bo še le pokazalo, kako velika vrzel je nastala z njegovo smrtjo v vsem našem javnem življenju. Možno, ki je prehodil vso svojo dolgo življenjsko pot z visoko dvignjenim praporom pravice, resnice in ljubezni do svoje rodne grude, je določila zgodovina

med nami najodličnejše mesto. Njegov spomin bo živel trajno med nami, saj si je postavil s svojim delom ko granit trdne spomenike. Slava dr. Majaronovemu spomnu, lahka domača zemlja njegovim zemskim ostankom!

V slovo g. dr. Danilu Majaronu

Vest o smrti g. dr. Majarona nas je vse, ki smo ga poznaali, presunila, saj je zatisnil trudne oči mož, ki nam je bil vzor-tovariš, plemenit svetovalec in nesebičen borec za vse dobro in pravo. Odvetnik je postal v časih, ko je bil narod slovenski preganjan in žaljen ter porinjevan na vseh koncih in krajih. Gr. dr. Majaron je zastavljal svoje čvrste sile, bistvo per in bleščeto zgovornost, da je branil narodne interese, sam od sebe, iz lastne inicijative. Zahvale ni iskal, tudi vsikdar ne našel — ni mu bilo zanj mar. Zadoščenje mu je bilo v odličnih uspehih, ki jih je s svojimi napori dosegel; materijalna stran poklica mu je bila postranskega pomena.

Kot odvetnik nam je bil vzor v izvrševanju svojega poklica in stanovskih dolžnosti; kot tovariš nadvse ljubezniv in dober svetovalec. Vrste starejše generacije odvetnikov se redčijo. Odšel je v večnost tudi g. dr. Majaron — svetel in hvaležen spomin mu ohranimo njegovi tovariši, njemu, dolgoletnemu predsedniku odvetniške zbornice, nesebičnemu začetniku preganjanih. Dobra dela, ki jih je obilo napravil, spremljajo ga do in preko groba.

Dr. Fran Novak.

Esperanto

Društveni vestnik »Comercista Esperanto« — Unio« v Druždanih izhaja pod naslovom »La Comercio« v 6000 izvodih ter priobčuje poročila in oglase trvd in trgovskih družb iz vseh delov sveta, ki rabijo v korespondenci esperanto. — Znani novinar Dillon omenja v svojem delu »Rusija« včeraj in danes velik razmah esperanta, ki omogoča najrazličnejšim narodom Rusije čitanje Tolstega, Turgenjeva in drugih pisateljev v esperantskem prevodu. V vseh ruskih šolah poučujejo tudi esperanto in sicer kot četrti jezik. — Društvo holandskih učiteljev »Het Genootschap« se je obrnilo na vodstvo mednarodne učiteljske zveze s predlogom, naj bi začelo izdajati v esperantu revijo za dijaštvo vsega sveta. — Ukrajinska pedagoška revija »Pot k izobrazbi« priobčuje v vsaki številki v esperantu kratek pregled vsebine dotične številke. To publikacijo dobivajo brezplačno naročniki esperantskega mesečnika »Internacia Pedagogia Revuo«. — Tokijsko »Pedagoški zavod proletarcev« rabl esperanto v svojih stikih z inozemstvom. — Saško učiteljsko društvo je predlagalo na letošnjem občnem zboru, naj bi se poučevalo esperanto v vseh srednjih šolah po tri ure v tednu. Kot najvažnejše tuje jezike pa priporoča angleščino, latinščino ali esperanto. — Vegetarijanci-esperantisti izdajajo že od leta 1914 esperantsko revijo kot glasilo vegetarijanske esperantske lige. Urejuje jo O. Büemann. — Zadnji angleški roman Charlotte Brontëjeve »Jane Eyre« je izšel v esperantskem prevodu H. J. Bult-huisa. Prevodi iz angleške literature v esperantu so že zelo pogosti. — Dela mnogih strokovnjakov, pripadnikov najrazličnejših narodov, se pripravljajo za tisk v esperantu in obravala bodo matemati-ko, trgovske vede, radiotehniko, letalstvo, tisk, poštno in železniške termine, naravoslovje, astronomijo, fiziko itd. To je najboljši dokaz, kako potreben je esperanto. Leta 1887 je bila na svetu edina brošurica, prvi učbenik esperanta, in sicer v ruščini, zdaj se pa prevodna in originalna literatura v esperantu vedno bolj množi, pa tudi esperantskih literatov je vedno več. — V kratkem razdobju je izšla letos že druga izdaja »Katalonske antologije« v esperantu, zelo pomembno delo, obsegajoče 416 strani.

Nedelja v znamenju sportnih prireditev

Plavalne tekme za državno seniorsko prvenstvo — Gradjanski v Ljubljani

Ljubljana, 6. avgusta.

Nedelja nam obeta več zanimivih sportnih prireditev. Vršile se bodo plavalne tekme za seniorsko državno prvenstvo v kopališču Ilirije, na igrišču Primorja se spoprimeta zagrebški Gradjanski in Primorje, dočim bo morala Ilirija tretjič na vroča zagrebška tla, kjer se pomeri s Haškom.

Glavno zanimanje je osredotočeno na plavalne tekme. Saj so se prijavili najboljši klubi države, ki goje ta sport, na startu bo elita jugoslovenskih plavčev. Najmočnejšo ekipo postavi splitski Jadran, ki je prišel z 42 tekmovalci v Ljubljano. Sami znanci so med njimi, Senja-nović, Roje, Marović, Gazzari in drugi. Vseeno in temeljito se pripravljajo na težko borbo, dobro zavedajoč se, da bo konkurenca huda in da so jim drugi klubi za petami. Splitski Jadran namreč brani pomorni naslov državnega seniorskega prvaka.

Spličani so prispeli pod vodstvom svojega predsednika g. dr. Čulića, damsko ekipo pa nadzoruje sestra Milena Ivančevićeva, načelnica splitskega Sokola. V razgovoru z našim urednikom je dr. Čulić dejal, da je s prehrano in nastanitvijo v Ljubljani zelo zadovoljen in da bo na vseh bodočih skupščinah predljal za to, da se v bodoče vrše plavalna tek-movanja za državno prvenstvo samo v Ljubljani. To bo storil iz dveh razlogov:

ker je v Ljubljani popeni in ker se pri-znajo samo rekordi, doseženi v zaprtih bazenih. Sicer je pa to res, kajti na Su-škuro so morali i naši i Spličani za vsa-kega tekmovalca plačati dnevno najmanj 95 Din, dočim stane v Ljubljani hrana s nočnino vred jedva 30 Din.

Spličani v kopališču Ilirije pridno trenirajo, pridružili so se jim pa tudi Jugaš iz Dubrovnika, ki so prispeli v ponedeljek. Jug je tudi letos favorit za water polo. Simpatično moštvo vsako popoldne pridno trenira. Včeraj so prispeli tudi Karlovcani, danes prispe Bob iz Beograda, dočim sušaške Viktorije še ni. V plavalno tekmo bodo posegli tudi Ilirija in Primor-je iz Ljubljane. Tekme se bodo vršile v soboto in nedeljo.

Druga znamenita prireditev bo v ne-deljo, ko nastopijo zagrebški purgerji Gradjanski proti Primorju. Gradjanski je na čelu prvenstvene tabele I lige in se bo moralo Primorje pošteno potruditi, če mu bo hotelo iztrgati obe točki. Upati pa je, da bo moštvo vse storilo, da se rehabilitira po zadnjih neuspehih.

Ilirija kot rečeno potuje v Zagreb, kjer igra proti Haški. Zato je organizirala poseben vlak kibicev, ki naj bi jo v težki borbi moralno podprli. Istočasno se bo iz Zagreba pripeljal poseben vlak kibicev na tekmo Primorje — Gradjanski. Torej izmenjava kibicev med Zagrebom in Ljubljano.

Lep večer angleško-jugo-slovenske vzajemnosti

Prisrčen sprejem 35 angleških učiteljev in učiteljic v Ljubljani — Pomembni govori na častnem večeru

Ljubljana, 6. avgusta.

Le redki so dogodki, da prispe k nam večja skupina izletnikov z one strani Dnevne preliva, v zadnjem času pa bele žimo danes že drugi primer, da prihajajo v Jugoslavijo sinovi in hčerke prvega naroda na svetu. Zanimanje Britancev za naše kraje pa je v glavnem zasluza lektorice angleškega jezika na ljubljanski univerzi ge. Copeland, ki s svojim velikim osebnim vplivom in potom tiska v svoji domovini budi zanimanje svojih rojakov za našo državo.

Včeraj je dospela na Jesenice družba 35 angleških učiteljev in učiteljic — nekateri so še učiteljski kandidati — ki so bili prisrčno sprejeti od domačega prebivalstva in zastopnikov raznih korporacij, učiteljstva in šolske deče, v imenu ljubljanskega društva prijateljev angleškega naroda pa sta jih sprejela ga. Copeland in g. Kermavner.

Prav tako iskren je bil sprejem na ljubljanskem kolodvoru. S pozdravnimi klici jih je sprejelo tuk. učiteljstvo članov angleškega društva ter zastopniki uratov in organizacij.

Po prisrčnem sprejemu je odšla družba v hotel Miklič, ki je sprejel dragi angleške goste pod svoj krov, direktorja hotela pa je prevzela svo brigo, da bo bivanje izletnikov v Ljubljani čim prijetnejše.

Ko so si gostje malo odpočili po 1. vožnji iz svoje domovine preko Kolna in Münchena, so se sestali v spodnji dvorani hotela Miklič s številnimi Ljubljancani, kjer jim je bila prirejena

svečana večerja,

ki so se je udeležili gđ. Edith Butcher z 18 sopotnicami, g. K. Edwards s 15 tovariši, vsi iz Anglije, nadalje ga. Copeland, g. Kermavner in g. Kupa-ner s mnogimi člani tuk. angleškega društva dr. Kotnik za bansko upravo predsednik Dimnik, glavni tajnik Koba-l in urednik Skulj za JUU z mnogimi tovariši, zlasti učitelji iz merkan-tilnega in zadržnega tečaja, dr. Pret-nar za SPD, inspektor Gabršček za SSM, dr. Subic za ljubljansko občino, nadzornik Grum za prosvetno upravo — in mnogi drugi. Dvorana je bila nabito polna, pač dokaz, kako cenimo pri nas tovariše in mile goste iz Anglije.

Po svečani večerji, po angleški kuhinji prirejenih jedilih, se je otvorila vrata napitnice, prvi je izrekel dobrodošlico in-spektor dr. Kotnik v imenu banske uprave. Omizju je predsedoval g. Kermavner, ki je tako v slovenskem kakor tudi v angleščini napovedoval govorke in deloma tudi tolmačil vsebino govorov. Za ljubljansko občino je spregovoril dr. Subic, za stanovsko organizacijo JUU pa predsednik Janez Dimnik ki je spregovoril naslednje:

»Predragi gostje, mile tovarišice in bratski tovariši!

»Že drugič imamo izredno čast, da imamo v svoji sredi prijatelje in tovarše iz Anglije. Ni davno za nami čas, ko smo sprejemali angleške učiteljice, v radosti se spominjamo tega sestanka, ko smo prvič navezali stike s tovarišicami iz dale-ke Anglije. Danes pa nam je zopet čast, da sprejemamo člani JUU pose- naših an-gleskih stanovskih tovarišev in tovarišic.

Kot predsednik JUU sekteje za drav-sko banovino sprejmite moj in naš čla-nov iskrene pozdrave, prvič kot mili go-stje, drugič kot pripadniki »nega« naroda, ki nam je na bojnih poljih pripravljal našo svobodo; v tretje pa sprejmite poz-drave kot stanovski tovariši, ki de-ajete

na torišču šolstva in prosvete.

Ko boste potovali po naši mili domo-vini, boste občudovali nje lepote. Med po-tjo boste često opazili bele domove, ob-dane z zelenjem in cvetnim vrtovi: — to so naše jugoslovenske šole. V teh belih domovih deluje 20.000 vaših tovarišev in tovarišic, ki so zvesto udani svojemu na-rodu in državi. Vsi ti streme za povzdigo kulture svojega naroda. Vseh teh 20.000 učiteljev pa stremi tudi za napredkom v vseh drugih državah. V imenu teh učiteljev vas najiskrenejše pozdravljam in vas prosim, da utise, ki jih odnesete iz naše domovine, vsadite v srca angleške mladine da bi tudi ona vzljubila našo državo. Zelimo pa tudi, da bi bili stiki, do-seženi s tem sestankom, kakor tudi po-znejši stiki s tem bolj poglobljeni, da se tudi v stanovskem oziru boljše spoznamo in navežemo ter utrdimo prijateljstvo. S tem vas najiskrenejše pozdravljam in vam ključem Zivele! — Napitnico g. Dim-nika je ga. Copeland sprožil preva,da v angleški jezik, ob zaključku pa je vsa dvorana odjeknila od »Zivele« klavev in ploskanja Angležev.

Sledil je še zanimiv govor predse-dnika SPD dr. Pretnarja, ki jim je pri-čaral lepoto naših planin, vabil je še večkrat Angleže v raj naših gor ter jim je stavil za zgled njih rojstnj go. Cope-landovo, ki je zdaj že ena naših najbolj podjetnih turistinj, ki se ni strasila niti severne triglavске stene.

Zastopnik SSM inspektor Gabršček je omenil prizadevanje slovenskih učite-ljev v želji, da spoznajo angleške pedago-gie in je omenil, da je SSM izdal v pre-vodu več angleških vzgojnih pisateljev, med njimi Jon Lockejevo knjigo »C raz-um«.

Ko je obrtala v angleščini ge. Cope-land rojakom nekatere zanimivosti iz na-še zgodovine, tako n. pr. stare Valzoro-ve zgodovinske spise, omenila je filo-loško zanimivost, da je slovenski jezik eden najbolj zanimivih, ker ima tudi dvo-jino itd., je spregovoril še g. Kermavner, ki je nazdravil duš v »naš« društvo prija-teljev angl. naroda ge. Copeland. Je bil njegov govor nagraden z do gim aplavzom v počast priljubljeni ge. Ektorici.

Zaključno besedo je »pove« še vodja angleških izletnikov g. Edwards, ki je iz-rekel priščno zahvalo za nepričakovane sprejeme tako na Jesenici kakor tudi v Ljubljani. Vesel je bil naš številni o-rganizacijami in oficijelnimi uradi, ki so pohiteli k sprejemu, posebno zahvalo je izrekel stanovskim tovaršem v Jugosla-viji. Mladi in simpatični govornik je ob-ljudil, da bodo o vsem, kar so doživeli in bodo še za časa trideneskega boravka na Gorenjskem, sporočili svojim domačim in potom tiska vsej angleški inavosti Kon-čal pa je: »Anglija je stara dežela, Jugo-slavija je mlada država, v bodoče bosta ši posestrimsko skupaj!« Nov vsi navduše-nja je izzvala izjava g. Edwardsa, »igar govor je sproti prestavljala v slovensko gđ. Pehanijeva, učiteljica v Viči.

Zatem je bil sestanek, ki je navezal iskrene stike med Jugoslavijo in Anglijo, zaključen. Vsa družba je še pohitela, da vidi del nočnega življenja v Ljubljani, ne idilčni vrt Krapševе kavarna.

Davi ob 9. so si ogledali mili gostje v spremstvu svojih sinočnih znancev in prijateljev razne ljubljanske zanimivosti, povzpeli pa so se tudi na Grad. Z današ-njim večernim vlakom se odpeljejo v Bo-hinj, kjer prežive v skritem gorenjskem kotičku in na naših planinskih velikanih 3 tedne svojega dopusta.

Marie Hübnerjeva

Ljubljana, 6. avgusta.

Iz Prage prihaja pretresljiva vest, da je ugrabila smrt slavno češko dramsko igral-ko Marijo Hübnerjevo, ki je snoči po težki smrtni borbi podlegla srčni slabosti. Marija Hübnerjeva je slava, ponos in ra-dost češke scene, je zapisal o pokojni J. Noville.

Letos 20. marca smo občudovali umet-nost Hübnerjeve v našem dramskem gleda-lišču. »Bilo je umetniško doživetje, ki ga človek nikoli ne pozabi«, je zapisal o nje-nem gostovanju naš gledališki kritik g. Fr. Govekar. »Doživetje, ki nas je moglo pretreslo s svojo lepoto, a nas tudi bolelo, da je bilo tako pozno. Z resno tugo je zrla velika umetnica ob zadnjem svo-jem pojavu pred zastorom na nas, kakor bi si mislila: Morda vas ne vidim nikdar več... Videli smo snoči Hübnerjevo, eno največjih stare garde češke drame; a vzhle temu, da je že 70letna, upajmo, da je vendar nismo ne videli poslednjč«.

Zal so imele prav oči velike češke umetnice, ko je zrla z našega odra na nas, kakor da se od nas poslovja. Prvič in zadnjič je bila letos v Jugoslaviji. Z njo leže v grob ena največjih čeških dram-skih umetnic, ki je bila med ostri veliki-mi igralci, o katerih lahko po pravici re-čemo, da so genjalni. Kakor skoraj vsi največji češki igralci, je tudi ona začela igrati na odrih siromašnih potujočih če-skih gledališč. Prestala je hrapavo in vztraj-no mnogo težkih let, dokler ni prišla kot izredno samorasla mlada umetnica na če-ško, takrat se silno skromno gledališče v Brnu. Ko je leta 1895 igrala svojo Bara-ško v Stroupežnického »Škafcih rrvik«, je bila že priznana umetnica. Sam ravnotej gledališča, duhovito borbeni novinar in ta-di zunanje krasen mož Vaclav Hübner, se je zaljubil v jedro, bistvo in vedno poniž-no svojo igralko in se oženil s njo.

Potem sta se preselila v Prago, kjer je bil Vaclav Hübner mnogo let do svoje smrti glavni urednik »Narodne Politike«. Marija je seveda ostala pri gledališču, žela je tudi pri praški publiki skoraj soglasno priznanje in hrepelja je po odru Narod-nega divadla. Toda njena želja je zadevala ob neskončne ovire, naposled so jo pa vendar le sprejeli. In tu je postala s po-kojnim E. Vojanom to, kar pravi o njej g. Noville — slava, ponos in radost če-ške scene. Njen repertoar je bil vsestran-ski, moderno realistični, narodno roman-tični in klasično tragični. Hübnerjeva je bila pa tudi nedosegljiva dramska peda-goginja. Imela je najuglednejšo šolo in vzgojila je dolgo vrsto odličnih češkoslo-vaških igralcev in prvakov drame. Tudi na-ši igralci Winstrova in Šetřilova sta bili njeni učenci.

Vest o smrti slavne češke igralke je bolešno odjeknila tudi v našem kulturnem svetu. Njen spomin bo vedno živel tudi med nami. Bodi ji lahka zemlja!

Tramvaj v št. Vid

Ljubljana, 6. avgusta.

Banska uprava v Ljubljani je prejela včeraj od ministrstva javnih del odlok, s katerim ministrstvo dovoljuje gradnjo no-ve tramvajske proge v št. Vid, oziroma podaljšanje tramvajskega tira od remize v Zg. Šiški do št. Vida.

Kakor znano, je hotela Maloželezniska družba takoj, ko je začela graditi tram-vaj na Vič in v Šiško, podaljšati tir tudi do št. Vida. Temu so se pa uprli nekateri šentvitski posestniki, češ da tramvaj ni v njihovem interesu, priobčo na bansko upravo, oziroma na ministrstvo, je pa vlo-žilo tudi avtobusno podjetje Magister. Zadeva se je zavlekla, končno je pa mi-nistrstvo odobrilo zgradbo nove proge ter obenem predpisalo pogoje glede uporabe ceste, kjer bo tekel tramvaj.

Tramvajsko progo v št. Vid so trasi-rali že pomladi in sklenjeno je bilo, da bo tramvaj vozil do Kremzarjeve hiše. Z deli prično že čez nekaj dni in je upati, da bo proga do jeseni dograjena. V zvezi s podaljšanjem proge je vodstvo Malože-lezniske družbe naročilo še pet novih voz v Brodu.

Gradnja remize v Šiški je v surovem stanju skoraj že končana in bodo lahko stali novi vozovi že prihodnji teden čez noč v remizi. Delo se je nekoliko zavle-ko, ker družba ni mogla dobiti dovolj na-sipalnega materiala.

Ded in vnukinja.

— Čuj, draga vnukinja, meni se zdi, da umetnost ne more popraviti narave. — Misliš menda moje barvane ust-nice. Toda pomisli, kakšen bi bil ti brez umetnih zob?

Dnevne vesti

— Uporaba pravega naziva naše kraljevine na poštah tiskovinah. Na mnogih poštah, telegrafskih in telefonskih tiskovinah in obrazcih je še prejšnje ime naše države »Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev«. Ker je pa v zmislu § 1 zakona o nazivu in razdelitvi kraljevine na upravna področja tega imena pravi naziv »Kraljevina Jugoslavija«, zato naroča pošta direkcija dravske banovine vsem podrejenim uradom, da morajo na vsakem obrazcu oziroma tiskovini iz stare zaloge prečrtati prejšnji naziv naše države in zapisati pravega: »Kraljevina Jugoslavija«.

— Sprejem pripravnikov v policijsko službo. Kr. banska uprava primorske banovine v Splitu razpisuje natečaj za sprejem 24 pripravnikov, ki postanejo po določenem roku policijski stražniki.

— Vedno več brezposelnih. Ne samo v dravski banovini, kjer je po podatkih borze dela zdaj 2496 brezposelnih, temveč tudi po drugih krajih naše države je zavladala občutna brezposelnost. Na področju splitske delavske zbornice je 4000 brezposelnih. Toliko jih še nikoli ni bilo. Največ je brezposelnih zidarjev in delavcev po tovarnah cementa.

— Pomanjkanje vode na dalmatinskih otokih. Na otokih srednje Dalmacije je nastalo občutno pomanjkanje pitne vode. V mnogih krajih so se posušili celo studenci, kar se zgodi zelo redko.

— Velike investicije za zdravstvene naprave v savski banovini. Načelnik oddelka za narodno zdravje in socialno politiko v banski upravi savske banovine dr. Josip Hribar je dal zagrebškimi novinarjem daljšo izjavo o velikih investicijah za zdravstvene naprave. Investicije bodo znašale okrog 200 milijonov dinarjev. Zgrajenih bo več novih bolnic, zdravilišč in okrevališč, že obstoječe bodo pa razširjene in modernizirane.

— Večji turski promet na Jadranu. Zadnje dni se je turski promet na Jadranu povečal. V ponedeljek je prišlo iz Čehoslovaške, Nemčije in Avstrije v Split nad sto gostov. Večina je nadaljevala pot v Dubrovnik, nekaj jih je pa odšlo v Makarsko, Hvar, Selce in druge manjše kraje. V Splitu ni ostal nihče, ker tuji tuji vedo, da so cene previsoke. V Splitu je prišla tudi skupina avstrijskih Nemcev, ki so se mudili nekaj dni na Bledu, o katerem so izražali zelo pohvalno. Pravili so, da so cene po kavarnah za 50% nižje kakor v Splitu in da imajo tuji na razpolago po zmernih cenah vse udobnosti. Za avgust so napovedane štiri skupine Angležev. Prva, ki bo štela 400 letoviščarjev, ostane na naši rivijeri samo štiri dni. Na Sušaku se je mudilo od 13. do 31. junija 1184 tujecev, od teh 769 naših državljanov. V Kotor so prispele tri elegantne jachte, dve angleški in ena ameriška. Z njimi se je pripeljalo 25 ameriških in angleških bogatašev.

— Pokonice Slavka Masteria, ki je umrl 2. 5. julija v Splitu, prepeljejo v nedeljo 9. t. m. v njegov rojstni kraj Strazišče pri Kranju in se bo vršil njegov pogreb istega dne iz domače hiše ob 17. na farno pokopališče v Šmartnem. K pogrebu se vabijo vsi njegovi prijatelji, posebno pa še vojni tovariši iz oficirske šole leta 1928-29 v Sarajevu.

— Zastopnik pogodbenih poštarjev v novi upravi dravske sekcije UPU. Po sklepu 1. odbora se je ob ustanovitvi dravske sekcije je odbor soglasno imenoval za člana uprave kot zastopnika pogodbenih poštarjev dosedanjega zastopnika Franceta Pangreta, pogodbenega poštarja v Dobu pri Domžalah. Tov. Pangre bo torej polno močno zastopal interese pogodbenih poštarjev v Sloveniji, dokler se končno ne razčisti položaj glede poštne organizacije po uradniškem zakonu.

— Medno. Idilična je ravnica na desnem bregu bistre Save, kjer tabori po odhodu dečkov 48 deklet v snaznih in zračnih šotorih. Spritno neprestano lepih solčnih dni je kopanje v Savi prav prijetno. Kakor dečki, ostanejo tudi deklice tu na počitnicah mesec dni, da se okrepijo na duhu in telesu. Zabave in razvedrila imajo dosti tako v vodi kakor tudi pred šotori na ravnem travniku. — Letina je dobra, pogrešamo pa dežja za jesenske poljske pridelke. Navzlic precejšnji suši je pa prosa tako leno kakor je kaj.

— Prostovoljno gasilno društvo v Semčju priredi v nedeljo 9. t. m. izlet na Smuk ob žegnanju na Smuk. Gora Smuk je kaj priljubljena izletna točka turistov in ljubiteljev narave ter staroznana romarska pot, katero posejajo bližnji in daljni izletniki ob žegnanju. Popotniku se odpre z vrh gore celotna panorama Bele Krajine in velik del Hrvaške, opasane s snebnim pasom reke Kolpe. Na drugi strani se odpre razgled po Dolenjski. Poleg starodavne romarske ceste so na Smuku tudi razvaline gradu Smuka. Pod košatimi lipami in starim grajskim drevjem bo nudilo družvo dobro kapljico in topel prigrizek po zmernih cenah. Za izletnike Dolenjske prihaja v poštev izhodna postaja Rožni dol. Pribišje, od koder je dobre pol ure hoda do vrha. Ker je isto popoldne v vinorodnem Semčju zlet Sokola, je vsem izletnikom omogočeno po dopoldanskem gasilski prireditvi na Smuku udeležiti se popoldne tudi sokolske prireditve, tako da je izletniški program vsega dne lepo izpolnjen.

— 30 vagonov neprodanega vina. V trgovini z vinom ni vladala v Dalmaciji še nikoli tako občutna kriza kot letos. Kriza je obšla vso Dalmacijo. V mnogih krajih niso prodali za izvoz še nobenega vina, temveč so ga nekaj porabili samo doma. Najbolj so prizadeti Kašteli, v katerih je okrog 300 vagonov neprodanega vina. Ljudje so obupani, ker ne morejo spraviti vina v denar.

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo v splošnem vroče in lepo ter da se obetajo kraljevitve nevihte. Tudi včeraj je bilo po večini krajev naše države lepo. Vročina še vedno neusmiljeno pritiska. Najvišja temperatura je znašala včeraj v Skoplju 36,8, Sarajevu 35,5, Beogradu 34,8, v Splitu 34,7, v Zagrebu 33,6, v Ljubljani 30,2, v Mariboru 25. — Davi je kazal barometer v Ljubljani 760,8 mm, temperatura je znašala 19,8.

— Pocomitev sadja v Zagrebu. Čeprav je letos izredno dobra sadna letina, je sadje razmeroma zelo drago. V Zagrebu pa hočejo jesti sadje po zmernejših cenah in zato ga bo tržno nadzorstvo samo prodajalo na lastnih stojnicah. Cene bodo tako nizke, da bodo sadje lahko jedli tudi siromašnejši sloji, kar je pač vredno posmeha tudi pri nas.

— Smrtina kosa. Včeraj popoldne je umrl na Dovjem posestnik in trgovec ter bivši župan občine Dovje g. Jurij Pezdin, ki je bil v visoki starosti 79 let. Pokojni je bil znan širom Gorenjske kot izredno simpatičen, značajan in agilen mož. Težko ga bodo pogrešali vsi, ki so ga poznali. K večnemu počitku ga položijo jutri ob 16. na pokopališču na Dovjem. Blag mu spomin! Težko prizadeti rodbini iskreno sožalje!

— Pozabil je, da je oženjen. Zagrebška policija je prejela 28letnega mehanika Evgena Kovačiča, ki so ga cerkvene oblasti ovadile, da se je hotel poročiti, čeprav je že oženjen. Na policiji je mož izpovedal, da mu je žena ušla k drugemu, pa se noče vrniti. Žena je pa policiji povedala, da jo je mož pred 6 meseci zapustil, ko je bil zapravljen vse njene prihranke. Neka služkinja je izpovedala, da se ji je Kovačič predstavljal za samca in jo pregovarjal, da sta šla na župnijski urad, kjer sta se prijavila kot ženin in nevesta. Policija je izročila Kovačiča sodišču.

— Avtomobilni povozil dečka. V Našicah je povozil včeraj neki avtomobilist šestletnega sinčka gostilničarja Antona. Deček je obležal na cesti mrtel, šofer je pa od dirjal naprej in oblasti ne vedo, čigav je avtomobil.

— Tovarna Jos. Reich sprejema mehke in škrobljeno perilo v nalenšo Izvršitev

Zdravnik

MUDr. Albert Trtnik
se je preselil v palačo
„Dunav“

ALEKSANDROVA 6, vhod iz Beethov-
nove 14, I. nadstropje.
ORD. OD 10.—12. IN OD 4.—5. URE
TELEFON 3462

Iz Ljubljane

— Velik tramvajski promet v juliju. Tramvajski promet v juliju je bil v Ljubljani zelo živahen. Ljubljanski tramvaj je prepeljal 666.000 potnikov, lani v istem času pa samo 320.000, iz tega je razvidno, da so bili rentabilni računi Maloželeznice družbe rešeni. Zato bo družba nadaljevala svoje delo točno po programu. Prihodnje leto bodo obnovljeni vsi tiri v mestu na starih progah, ponekod bo proga preurejena v dvotirno. Seveda je razumljivo, da poidejo vsi stari vozovi v pokoj in bodo na vseh progah vozili samo novi vozovi.

— Organizacijsko gibanje. Udruženje poštne uslužbenec (UPU) je za boljše delovanje dravske sekcije ustanovilo pet odsekov in sicer: osebnopravni odsek (načelnik Josip Stukelj), tiskovni odsek (načelnik Tilen Epih), socialni odsek (načelnik Franc Salehar), kulturno propagandni odsek (načelnik Josip Slabina) ter računsko ekonomski odsek (načelnik Franc Jerab). Odseki bodo poslovali po svojem poslovniku, ki ga je izdelalo predsedstvo dravske sekcije UPU.

— Popravila tiska v tramvajskem pasu na Dunajski cesti se vršijo te dni. Ko so se lani pozno v jesen polagale nove tramvajске tirnice na tej cesti, je že smrzovalo in se v sled raznih prekopov cestni temelji niso povsod uravnovežali. Zato se je takrat kocke položile le provizorno. Sedaj se polaga tlak definitivno in se pri tem izrabljene kocke odstranjujejo in uporabljajo nov tlakovalni material.

— Odsek stavbniških delavcev Narodno - strokovne Zveze sklicuje za v nedeljo 9. t. m. ob 9. v dvorani OUZD na Miklošičevi cesti članski sestanek vsega članstva. Važni dogodki zadnjega časa, kakor tudi važnost letošnjega kongresa, ki se bo vršil v nedeljo 16. t. m. v Trbovljah, narekujejo vsemu narodno zavednemu delavstvu dolžnost, da se o vsem pogovorno. Prosimo, da vse članstvo smatra ta sestanek kot izredno važen in da se za zaradi tega polnoštevilno udeleži.

— Ravateljstvo drž. konservatorija in šole Glasbene Matice v Ljubljani javlja vsem gojencem in njih staršem, da bo vpisovanje gojencev za šolsko leto 1931-32 v dneh 1., 2., in 3. septembra vsakokrat od 9. do 12. dopoldne in od 3. do 5. popoldne v pisarni drž. konservatorija oziroma Glasbene Matice. Dne 4. septembra bodo sprejemni izpiti na drž. konservatoriju. Dne 5. septembra bo dodeljevanje učencev posameznim učiteljem in popoldne istega dne običajno razdeljevanje učnih ur za vse predmete potem pa se začne redni pouk. Nadaljnji tozadnji razglasi bodo pravčasno nabiti na uradniškem deska drž. konservatorija in Glasbene Matice.

— Pevsko društvo »Ljubljanski Zvon«. Redne pevske vaje prične s prihodnjim tednom po sledečem redu: v ponedeljek zvečer ženski, v sredo mešani, v petek moški zbor. — Odbor.

V nedeljo 9. t. m. ob 16.

20 LETNICA

Sokola v Štepanji vasi

— Na III. drž. reálni gimnaziji v Beethovnovi ulici bo vpisovanje v I. razred 1. septembra od 8. do 12. v ravnateljevi pisarni, za vse lanske učence ostalih razredov dne 2. septembra od 10. do 12. v lanskih razredih, vpisovanje učencev s tujih zavodov pa 2. septembra od 10. do 12. v ravnateljevi pisarni. Lanski učenci zavoda, ki stanujejo izven Ljubljane, se lahko prijavijo za vpis pisмено in prilože zadnje izpisevalce, vpisnino pa vplačajo prvi dan pouka. Popravni izpiti bodo 24. avgusta ob 15. po razporedu, ki bo 23. avgusta objavljen na šolski deski v avli. Prošnje za sprejemni izpit v I. razred (kolet za 5 Din), ki se prične 28. avgusta, je treba oddati v ravnateljevi pisarni od 24. do 26. avgusta in priložiti zadnje izpisevalce in krstni list. Pismeni nižji tečajni izpit bo 1. septembra od 8. do 10., ustni izpit pa od 2. do 5. septembra. Višji tečajni izpit ob dne 7. in 9. septembra. — Otvoritevna služba božja bo 12. septembra ob 8. v Križevniški cerkvi. Po niasi naj se zbero učenci v učilnicah. Natančna navodila na šolski deski.

— Izletniški vlak v Zagreb in nazaj aranžira Sportni klub Ilirija zopet v nedeljo 9. t. m., ako se prijavi primerno število udeležencev. Ilirija igra ta dan zopet nogometno prvenstveno tekmo v Zagrebu in sicer s Hrv. akad. SK. Vlak bo odhajal iz Ljubljane ob 9.45, prihod v Zagreb ob 13., odhod iz Zagreba ob 21., prihod v Ljubljano ob 24. Vožnja po polovici, t. j. Din 48,50 tja in nazaj. Prijave se sprejemajo v trgovinah Gorec na Dunajski cesti, Kane v Zidovski ulici, pri blagajni kopališča SK Ilirije in pri blagajni kavarne »Evropa«. Pri prijavi ni treba plačati voznine.

— Pevski zbor Glasbene Matice v Ljubljani. Drevi ob 20. moška pevška vaja.

— Gospodje industriji in trgovci z usnjem ter čevlji vjudno vabljeni na važen sestanek, ki se bo vršil v nedeljo 9. avgusta t. l. ob 9. dopoldne v salonu hotela »Lloyd« na Sv. Petra cesti. Dnevni red: Protest proti Batovim popravilnim kam in slučajnosti. — Zadruga čevljarjev v Ljubljani. 390n

— »Dancing« v hotelu »Tivoli« vsa k večer! — Ples. mednarodni artisti! — Cene običajne! 389n

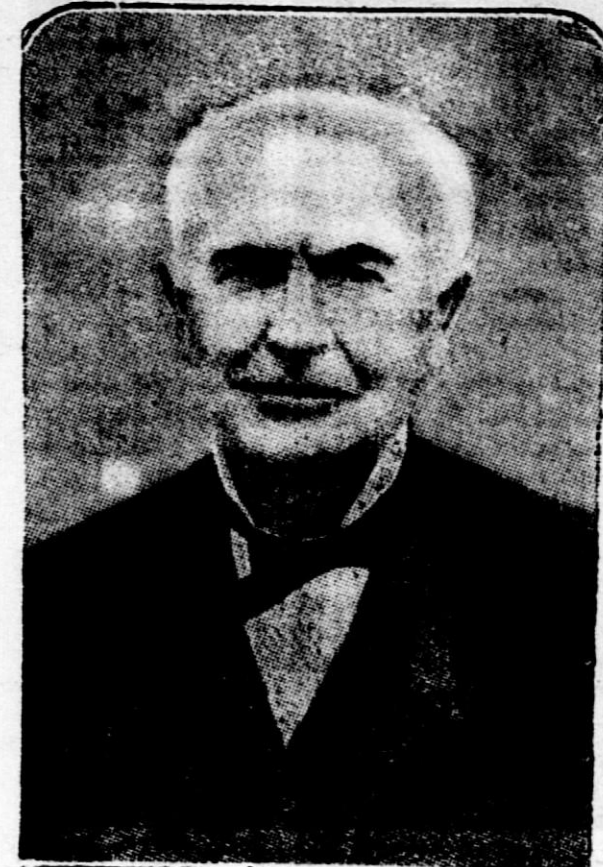
Najboljše, najtrajnejše, zato najcenejše

Prvi Edisonovi izumi

Najprej je izumil električni stol za pokončavanje podgan, potem pa naprave za pobijanje ščurkov

Slavni izumitelj Tomaž Alva Edison je bil tedni težko bolan in ker je star že 85 let, so se bali za njegovo življenje. Toda kljub visoki starosti je mož premagal bolezen tako, da je lahko že zapustil posteljo in odšel v sosedno sobo, ki so mu jo električnim potom ohladili, ker pritiska tudi v Ameriki huda vročina. Tam je sedel za svojo pisalno mizo in čital novine.

Iz New Yorka poročajo, da je moral Edisonova rodbina takoj v začetku

izumiteljeve bolezn napeti vse sile, da zavaruje bolnika pred ameriški novinarji, ki so hoteli spraviti v javnost vse, tudi najmanjše podrobnosti bolezni. Blizu Edisonove vile v West Orange se je utaborila takoj prvi dan cela armada poročevalcev, ki so razpeli šotore in ostali na svojem mestu tudi čez noč. Edison sam ni vzoren bolnik. Njegovi svoji pravijo, da kaže tako žilavost in tako vročo željo nadaljevati svoje poskuse neopretrogoma, da takoj sede na rob postelje in prižge pipo, čim mu nekoliko odleže. Seveda ga letijo najbolj ameriški zdravniki, ki se jih krčevito otresa in si pomaga pri tem s slabim sluhom. Če mu zdravniki naroče, naj ostane v postelji ali če mu predpišejo dijetlo, jih ne uboga in se izgovarja, da ni dobro slišal, kaj so mu naročili.

Zanimivi so spomini na prve Edisonove izume. Nekaj časa je Edison prodajal novine, potem je bil pa železniški telegrafist in naenkrat ga je začelo mikati popotovanje. Vozil se je iz kraja v kraj in se preživljal, kakor je pač vedel in znal, glavno mu je pa bilo spoznavanje ljudi in tehničnih naprav. Da bi si zaslužil vsaj toliko denarja, da bi se nekaj dni preživljal, je napravil v nekem kraju električni stol za pokončavanje podgan. To je bil prvi njegov praktični izum. Pri trgovcu, kjer je mladi Edison napravil električni stol, je bilo podgan k sreči v izobilju in tako se je mlademu izumitelju trud bogato po-

plačal, kajti od vsake podgane je dobil določeno nagrado.

Ko je pa podgan zmanjkalo, se je ponudil sosednemu krčmarju, da mu prežene iz kuhinje vse ščurke. Ščurke je pokončaval tako, da je polagal na tla ozke trakove staniola. V en trak staniola je napeljal pozitivni električni tok, v drugega pa negativni. Čim je ščurke zlezal na oba traka, je nastal stik in ščurka je doslovno razneslo. To je bil drugi Edisonov izum. In tudi z njim je zaslužil toliko, da se je sproti preživljanja.

S tretjim izumom, avtomatičnim števcem glasov pri volitvah pa ni imel sreče. Pač se mu je pa izplačala izpopolnitev stock tiskera, stroja, ki beleži borzna poročila in se zdaj splošno rabi. Neki bankir se je ponudil, da bi kupil izum in je dal Edisonu zanj celih 40 tisoč dolarjev, čeprav je zahteval izumitelj samo 5000 dolarjev. S tem je bil drugi Edisonov izum. In tudi z njim je zaslužil toliko, da se je sproti preživljanja.

Epidemija samomorov na Dunaju

Samomorilna epidemija je zahtevala v noči od torika na sredo na Dunaju kar 9 žrtev, 6 jih je umrlo, 3 so pa rešili. 55 letna žena zavarovalnega zastopnika Antonija Wimmer se je doma zastropila in je med pravozom v bolnico umrla. Žena je bila s svojima otrokoma, 6 letnim Peterčkom in 3 letnim Karlom, sama doma, ker se mudi mož v Parizu. Peterček je opazil, da leži mati onesveščena na divanu in hitel je po sosedo, ki so obvestili rešilno postajo. Nesrečni ženi so sicer takoj nudili zdravniško pomoč, pa je niso mogli rešiti.

V nekem mestnem parku so našli na ograji obešenega 28 letnega Hermana Zogelmanna. 38 letnega trgovca Walterja Schrencka so našli doma s prestreljeno glavo. 44 letni pomožni delavec Karl Wirtel je skočil iz 5. nadstropja na dvorišče in obležal mrtel. Dočim v prvih treh primerih pravi vzrok samomora ni znan, je v tem dognano, da je bila kriva beda. 35 letna zasebnica Ana Wernbacher se je ponoči doma zastropila s plinom in zjutraj so jo našli mrtvo. 45 letni občinski uslužbenec Emerich Vasco se je obesil. Kaj ga je gnalo v smrt, ni znano. Poleg šestih samomorov v eni noči so bili izvršeni še trije poskusi samomora, pa so vse tri kandidate smrti pravčasno rešili.

Med prijateljskimi.

»Prihodnji teden bom praznovala tridesetletnico rojstva.«
»To je pa res čudno naključje, — tudi jaz jo bom praznovala.«
»Da, toda jaz jo bom pravič.«

Postopač pri zaslišanju.

»Kakšen je vaš poklic?«
»Izumitelj sem.«
»Kaj ste pa izumili?«
»Došle še nič, ker sem še vedno brez službe.«

Advokatska komora v Ljubljani javlja pretužno vest, da je preminul njen prezaslužni predsednik, gospod

dr. Danilo Majaron

advokat v Ljubljani

Pokojsnik je načeloval polnih trideset let naši komori.

Bil je vzoren borec za čast in ugled advokatskega stanu, njega dika in ponos.

Ohranili bomo dragega nam predsednika v častnem in hvalečnem spominu.

Rusija je postala nevarna

Nekaj konkretnih podatkov, ki pričajo, da se o gospodarski moči Rusije ne da več dvomiti

V »Jugoslovenskem Lloyd« je objavil dr. Caslav Nikitović obširen članek pod naslovom: »Opasnost iz Rusije«, iz katerega posnemamo, nekaj zanimivih ugotovitev in podatkov, nanašajočih se na gospodarsko obnovo Rusije.

Zadnji tri leta se peča ves svetovni tisk z vprašanjem petletnega gospodarskega načrta — piše dr. Nikitović — ki je bil dekretiran v sovjetski Rusiji in ki mu posvečajo boljševiki vso svojo pozornost. O sovjetskem petletnem načrtu (pjatiletki) se je pisalo mnogo, posebno se pa zadnje čase pečajo s tem vprašanjem povsod in članki o njem polnijo stolpce časnikov in revij. Problem je zares dovolj važen, da obrne nase splošno pozornost.

V začetku petletke ni na zapadu nihče resno računal z njo. Ves svet je verjel, da je že vnaprej obsojena na neuspeh in nihče ni niti mislil, da bodo potrebni načrti za paraliziranje njenega vpliva. Tri leta pozneje se je pa izkazalo, da bodo posledice sovjetske petletke na zapadu strašne.

Vsi pametni in dalekovidni ljudje v Franciji, Angliji in Ameriki si prizadevajo najti pota in sredstva, da bi se preprečile posledice petletke, ki bodo neizogibno nastopile, če doseže take uspehe, kakršne si obetajo od nje boljševiki. Po tem, kar je doslej dala, ima izgleda na uspeh in prizadevanje zapada ubraniti se je ni brez podlage.

Neverjetno nizke cene, po katerih je Rusija prodajala in prodaja svoje blaga v inozemstvo, so gospodarski položaj i v Evropi i v Ameriki še bolj poslabšale. Francoski gospodarski strokovnjaki trdijo, da je eden glavnih vzrokov padec cen na tržiščih ta, ker so Rusi vrgli blago na tržišča

v velikih množinah in po nizkih cenah.

Stalin je zavrnil vsako misel na izzivanje svetovne socialne revolucije na način, kakor se je to delalo pred njim. Toda če je zavrgel načine, po katerih so mislili boljševiki izzvati socialno revolucijo po svetu,

ni zavrnil ideje revolucije same.

On in njegovi pomočniki menijo, da bodo pogoji za svetovno socialno revolucijo ugodni tedaj, ko se posreči uničiti proizvodnjo kapitalističnih držav. To se bo pa zgodilo, ko izgubi proizvodnja tržišča. A tržišča ji lahko vzamemo, če lahko vržemo na nje cenejše blago, nego ga nudijo producenti — kapitalisti.

Pod vplivom teh idej hočejo Rusi spraviti v svojo deželo čim več denarja ter pripraviti tla za upore in revolucije v drugih državah. Lotili so se z vsemi silami povzdige poljedelstva in razvoja industrije. Kako skrbje za napredek poljedelstva, naj priča samo en primer. V Moskvi je centralni odbor, čigar naloga je skrbeti za pokončevanje poljskih škodljivcev s pomočjo avijonov. Lani je bilo v službi pokončevanja poljskih škodljivcev

že sto avijonov.

Ruski petletni načrt so snovali tri leta, od 1925 do 1928. Ena glavnih njegovih idej je proizvodnjo organizirati in produkcijske stroške znižati. Za vsako leto določa izvesten odstotek znižanja produkcijskih stroškov v industriji in poljedelstvu. To se je boljševikom v glavnem posrečilo. Treba je pa bilo tudi več proizvajati.

Rusija je bila že od nekdaj žitnica Evrope. Prva povojna leta pa ni mogla pridelati niti toliko žita, da bi mogla prehraniti svojih 160 milijonov prebivalcev. Predlanskim je pridelala Rusija 250 milijonov kvintalov pšenice, lani 280 milijonov, za prihodnje leto pa določa petletka

že 400 milijonov kvintalov.

S pšenico zasajena polja so merila 1. 1925. 25 milijonov ha, predlanskim 30 milijonov 600.000, lani 34.800.000, letos 41.000.000, za prihodnje leto pa določa petletka

celo 45.500.000 ha.

V donski oblasti imajo tako zvano tvornico žita »Gigant«, ki meri 250.000 ha. Tu se obdeluje zemlja in vodi kmetijstvo na strogo vojaški način, zemlja se obdeluje z najmodernejšimi kmetijskimi stroji. Na tem ogromnem državnem veleposestvu

delo 634 traktorjev.

Zemlja je tu komaj dobro razorana in prvo leto je znašal pridelek 15 kvintalov na hektar. V letu 1929-30 so kupili Rusi v Ameriki za 121 milijonov dolarjev kmetijskih in industrijskih strojev.

Poleg pšenice pa posvečajo Rusi vso pozornost tudi drugim pridelkom. Rusija je bila že pred vojno za Evropo glavni dobavitelj lanu. Po vojni je začelo pridelovanje lanu nazadovati, od leta 1925 pa zopet narašča. V začetku ni hotel nihče tega verjeti, ko so ga pa začeli izvažati najprej v surovem stanju, pozneje kot predivo in končno še kot platno, so se francoski producenti

ustrašili. V pičlih treh letih so preplavili Rusi s svojim lanenim platnom skoraj vsa zapadna tržišča. Isto velja za druge pridelke. Olede pridelovanja nafte je bila Rusija do leta 1928 na šestem mestu, predlanskim je pa že zavzela tretje mesto za Zedinjenimi državami in Venezuelo. Tudi papirja, umetnih gnojil, konzerv, sladkorja, usnja, živine, mleka, lesa, premoga, parnikov, avtomobilov itd. proizvaja Rusija vsak dan več. Tehnično steklo je morala Rusija pred vojno uvažati, lani je pa že sklenila s Fordom pogodbo, da mu

dobavlja velike količine stekla za avtomobile.

Nevarnost je v tem, da mečejo Rusi na svetovna tržišča sistematično velike količine blaga po nizkih cenah. A producenti-kapitalisti imajo večje produkcijske stroške, ker morajo dražje plačevati delavce in surovine; zato ne morejo konkurirati Rusom in so primorani ustavljati delo ter zapirati tovarne. Tudi to je vzrok, da je v Evropi toliko brezposelnih. Rusi so prodajali na italijanskih tržiščih premočnejše od Angležev, v Turčiji prodajajo traktorje cenejše od Nemcev in Američanov, po velikih mestih na zapadu se dobi njihovo konzervirano meso cenejše od domačega, ruska jajca so povsod cenejša od naših, bolgarske kemične izdelke ruski povsod izpodrivajo po ceni in v Angliji so Rusi prodajali celo grško suho grozdje cenejše od Grkov. Če bodo Rusi tudi letos nemoteno nadaljevali svoje delo, bo nevarnost za Evropo in Ameriko še večja. Stevilo brezposelnih delavcev bo še naraslo, kriza se bo poostрила in

gospodarski polom je neizogiben.

Po teh ugotovitvah, povzetih večinoma iz raznih strokovnih razprav o sovjetski Rusiji, prehaja dr. Nikitović na vprašanje, kako preprečiti nevarnost, ki preti Evropi in Ameriki od strani Rusije. Omenja glasove, ki zahtevajo zblizanje Francije in Rusije in pravi, da Rusija ogroža francosko tekstilno industrijo in poljedelstvo, čez leto ali dve bo pa rusko vino s Kavkaza preplavilo vsa tržišča. Lani v prvem polletju so uvozili Rusi v Francijo za 441 milijonov frankov blaga, izvolili so pa iz Francije samo za 119 milijonov tako, da je bila bilanca njihove zunanje trgovine samo napram Franciji

aktivna za 322 milijonov frankov.

Narodni poslanec in bivši finančni minister Anatole de Monsie pravi, da bi bil velik uspeh približati Rusijo čim bolj Franciji zdaj, ko je tudi z Nemčijo v gospodarskih in političnih zvezah in da bi bili tega uspeha veseli vsi Francozi. Rusija je zdaj privlačna sila vseh državnikov na zapadu. Ona je dober konzument, pa tudi nevaren konkurent.

Resni ljudje ne dvomijo več o njeni gospodarski moči. Predlagata se dva načina rešitve. Da se sklene z Rusijo pravi sporazum ali da se izdela načrt obrambe. Sporazum katerekoli zapadne države z Rusijo bi ne pomenil, da je dosežen zaželeni cilj — rešitev kapitalistične proizvodnje vobče. Sporazum vseh držav z Rusijo pa ni nemogoč samo zato, ker bi bilo težko najti primeren obliko, temveč tudi zato, ker bi Rusi z njim gotovo mnogo izgubili, saj bi splaval po vodi njihov glavni cilj — izpodkopati kapitalistični družabni red. Takega sporazuma bi pa Rusi gotovo ne hoteli z nobeno državo skleniti.

Načrt obrambe pred rusko gospodarsko ofenzivo, ki postaja za kapitalistične države prava nevarnost, se da težko uveljaviti. Ta načrt mora biti skupen, ker je tudi nevarnost skupna. Kapitalistične države bi morale kolektivno nastopiti. Na dnevi red prihaja Briandova formula o Panevropi. Pristopi te ideje pravijo, da se more edina postaviti v bran ruski ofenzivi.

Vojna Evrope proti Rusiji se mora tudi kot ideja zavrniti.

Zdaj so na čelu držav pacifisti. Zato se je treba odločiti za sporazum ali za načrt obrambe. Za vse narode, posebno pa za Francoze, je boljši prvi predlog. Sporazum bi se pa dal skleniti samo v tem primeru, če bi bili Rusi pripravljeni izpolnjevati ga iskreno in lojalno.

Tako torej presoja problem sovjetske Rusije dr. Nikitović. Praktično ni mogoč z sovjetsko Rusijo niti sporazum, niti se ni mogoče uspešno upirati njeni gospodarski invaziji. Na plan stopa vprašanje družabnega reda in dokler to kardinalno vprašanje ne bo končno veljavno rešeno, so vsi predlogi in vse meditacije o razmerju kapitalističnega sveta do boljševiške Rusije brezplodne.

Pilot „zavozil“ v avtomobil

Francoski vojaški pilot Herve Martin se je 29. julija vežbal v letalstvu. Nad cesto, ki vodi iz Vatanu proti Chataurouxu, se je spustil tako nizko, da je zadel v avtomobil veleposestnika Andre Gerbauda iz Paude. V avtomobilu sta se peljala veleposestnik in kmet Vincent s svojima ženama in Gerbaudovim sinom. Kolesca aeroplana so zadela ob karoserijo avtomobila s tako silo, da so doslovno odrezala glavo veleposelnikovi ženi in sinu. Žena kmeta Vincenta je odnesla zdravo kožo, njen mož je bil pa težko ranjen v glavo in še sedaj ni okreval.

Pilot Herve Martin je prišel pred sodišče. Njegov predstojnik je izpovedal, da je letel Martin kot vodja mladega

pilota, ki mu je sledil. Držati bi se bil moral v višini 1000—1500 m ter menjati višino in hitrost, da bi se mogel mladi pilot Mizon vežbati. Že na povratku s prvega poleta se je pa Martin naenkrat spustil iz višine 1500 m skoraj na cesto. Mizon se je ustrašil te neprevidnosti in je ostal s svojim aeroplanom 100 m nad poljem. Tako naglo se piloti sicer smejo spuščati, toda samo nad poljem, kjer ni nevarnosti, da bi se zgodila nesreča. Pilot pred sodiščem ni obžaloval, da je zakrivil tragedijo, ampak je obžaloval, da je bil na 18 mesecev ječe.

Harbinske Rusinje se selijo v Avstralijo

V Harbinu je pognala ruska socialna revolucija tisoče ruskih deklet in vdov, ki se hočejo zdaj preseliti v Avstralijo. Tja jih pa ne vleče zanimanje za tujo deželo, temveč hrepenenje po moških, ki se jim kar trumoma ponujajo. V Avstraliji, kjer je žensk mnogo manj, kakor moških, prebiva namreč mnogo ruskih emigrantov, ki se ne morejo oženiti, ker ni dovolj nevest. Zato so se obrnili na ruska dekleta in vdove v Harbinu, češ, naj se preselijo v Avstralijo, kjer bo vsaka dobila moža po svojem okusu.

Vprašanje je seveda, ali bo s tem pomagano Rusom v Avstraliji in Rusinjam v Harbinu. Moški, ki jih zanese usoda v tuje dežele, navadno v priseljenkah ne najdejo dobrih žen, a Rusinje niso mogle najti sreče v Harbinu, ker je tam mnogo več žensk, kakor moških. V Avstralijo jih pa silijo tudi težke gospodarske razmere. Odkar so se poslabšale razmere na tržišču soje, od katerega je odvisna večina harbinske trgovine, se je gospodarski položaj harbinskega prebivalstva zelo poslabšal in zlasti ženske težko dobe delo.

Raje obratno.

»Popijte to medicino in mislite si, da pijete pivo«.

»Gospod doktor, ali bi ne mogla obrniti tako, da bi pil pivo in si mislil, da pijem medicino?«

Pri zdravniku.

— Gospod doktor, noga me strašno boli.

— Kako dolgo pa že čutite bolečine?

— Že štirinajst dni.

— Zakaj pa niste prišli že prej? Saj vidite, da imate zlomljeno kost.

— Ker mi žena pravi, kadar me kaj boli, da moram nehati kaditi.

Doma ima vojno.

— Vasi otroci so nekam preveč razboriti. Vaš mož je pisatelj — ali ga to ne moti pri delu?

— Ne, nasprotno, to mu še pomaga, ker piše same vojne romane.

Rektor in profesorski kolegij univerze kralja Aleksandra I. v Ljubljani sporočata žalostno vest, da je danes preminul na Bledu gospod

dr. Danilo Majaron

prof. njen častni doktor.

Pokojnik si je kot predsednik vseučiliške komisije, ki je vodila priprave za ustanovitev naše univerze, pridobil za našo almo mater nevenljivih zaslug; njegovo ime je z njeno zgodovino najtesneje združeno in bo ostalo v njenih analih zapisano na najodličnejšem mestu.

Njegovim zaslugam za našo univerzo neminljivo priznanje, njegovemu spominu čast in najgloblje spoštovanje!

V Ljubljani, dne 6. avgusta 1931.

Rektor:

Dr. A. Šerko

Emile Gaboriau:

Vampirji v lememesta

Roman

— Potem... Bomo že videli. Razmišljal bom, potrudim se dobiti službo. Za kaj mi pa gre? Samo za to, da pridobim na času. Na koncu koncev bom pa le zlomil usodni obroč, ki me stiska. Pride uspeh, z njim pa denar. Toda znati morava čakati.

Ta čas so se odprla vrata podstrešne sobice in na pragu se je pojavil mož, zroč na Rožo in Paula z očetovskim smehljajem.

Bil je visok in nekoliko upognjen. Od njegovega obraza se je videla samo rdečkasta lična kost in rdeč nos, vse drugo so zakrivala dolge, deloma že sive in zanemarjene kocine. Nosil je temna očala.

Roža in Paul sta dobro poznala tega starca. Srečavala sta ga večkrat na stopnicah in vedela sta, da stanuje v sosedni sobici in da mu pravijo oče Tantaine.

Njegov prihod je Paula opozoril, da se sliši v podstrešni sobici najmanjši ropot iz sosednih sobic in misel, da je oče Tantaine priležniškoval njunemu pogovoru ga je hudo razjezila.

— Kaj bi pa radi, gospod? — je vprašal osorno; — in kdo je vam dovolil vstopiti, ne da bi potrkali?

To vprašanje, izgovorjeno skoraj s pretečim glasom, starca očividno ni spravilo iz navnožja.

— Lagal bi, če bi ne priznal, da sem bil slučajno doma in da sem nastavljal uho, čim sem začul vajin pogovor, — je odgovoril smeje.

— Gospod!

— Počakajte malo, kam se vam pa tako mudi! — je nadaljeval starca. — Da sem prišel tako nepričakovano, je krivo moje mnenje, da si morajo sosedje medsebojno pomagati, zlasti sosedje, stanujoči v istem hotelu. Ko sem zvedel, da sta v stiski, sem takoj po-

mišlil: Tema ljubkima otrokoma pa že moram pomagati iz stiske.

Ta izjava, ta obljuba pomoči v ustih tako siromašno oblečenega in zanemarnjenega starca je izzvenela tako komično, da se Roža ni mogla ubraniti ironičnega smehljaja. Mislija je, da privleče starca iz žepa možnjico in jima ponudi polovico svojega premoženja, vsega skupaj dva tri franke.

Tudi Paul je mislil tako, vendar ga je pa starčeva plemenitost globoko ganila; vedel je dobro, da dobi denar pod gotovimi pogoji čudodelno moč.

— Ah, kaj bi mogli storiti za naju? — je vprašal z mehkim glasom.

— Kdo ve?

In oče Tantaine si je po teh besedah odpel suknjo, privlekel iz notranjega žepa umazan papir, ga odvil in položil na mizo.

— Bankovec za pet sto frankov! — je vzklila Roža presenečeno.

— Seveda, gospodična, — je odgovoril starca zmagovalno.

Paul je molčal. Če bi bili na naslanjaču, v katerem je sedel, pognali popki in se razvili v liste, bi ne bil bolj presenečen. Kdo bi mogel slutiti pod capami tega starca toliko denarja? Od kod neki ima ta bankovec?

Misel na nekaj kaznjivega, v najboljšem primeru na tatvino, je takoj šinila v glavo Roži in Paulu. Pomembno sta se spogledala in Paul je do ušes zardele.

Starca je takoj vedel, kakšne misli roje fantu in dekletu po glavi.

— Oh! — je pripomnil smeje, — kaj vama pride na misel! Res je, da bankovci po pet sto frankov nič kaj radi ne čepo v žepih, kakršni so moji, toda tale je po vsej pravici moj.

Roža ga ni poslušala. Kaj jo je brigalo starčovo pojasnilo! Bankovec je tu in to ji je zadostovalo. Vzela ga je v roko in ga obračala med prsti, kot da ji je to največji užitek.

— Moram vama povedati, — je nadaljeval oče Tantaine, — da sem sodni eksekutor.

— Ah!

— Da, in to vaju mora veseliti. Biti dolžan sodnemu eksekutorju, to že nekaj pomeni! Toda to še ni vse. Mnogi ljudje mi poverijo izterjavo dvomljivih terjatev in tako se zgodi, da imam pri sebi mnogo denarja. Posoditi vama petsto frankov me torej prav nič ne pomudi.

Paul pa ni hotel sprejeti denarja.

— Ah, prijatelj! — se je oglašala Roža, — v tem primeru pa ne ravnaj prav. Kaj ne vidiš, da je gospodu hudo, ker noče sprejeti denarja?

— Prav pravite, gospodična. Velja torej. Vi, dražestno dete, pa skočite v bližnjo trgovino in prinesite kaj pod zobe... Ura je odbila štiri.

— Že štiri! — je vzklila Roža in se zdrnila, kajti spomnila se je na pisno.

V zadregi se je ozrla na starca, potem je pa stopila pred staro zrcalo, si popravila lase in odhitela z bankovcem v roki v trgovino.

— Lepo dekle, — je dejal Tantaine in glas ga je izdajal, da je vajen ocenjevati žensko lepoto. — Da, prav čedno dekle... In kako inteligentna je! Da, vse kaže, da jo čaka sijajna bodočnost.

Paul ga ni poslušal. Zbiral je raztresene misli. Zdalj, ko ni bil pod vplivom Rozinih oči, ga je obhajala groza. V osebi tako zvanega sodnega eksekutorja je videl nekaj čudnega, vznemirljivega. Kdo je še kdaj videl, da bi ljudje njegove vrste metali v zrak petsto frankov? Za to plemenitostjo se gotovo skriva nekaj skrivnostnega in bi jo utegnil pošteno zavoziti. Zato je izjavil odločno:

— Vse sem dobro premislil in prišel sem do spoznanja, da bi ne bilo prav, če bi sprejel od vas toliko denarja. Kdo ve, ali ga bom mogel kdaj vrniti.

— Dobro. Zdaj dvomite o sebi in to ni dobro, kajti tako ne boste nikoli dosegli uspehov. Če ste že kdaj imeli smolo, je krivo to, da niste dovolj izkušeni. Odslej bo pa drugače. Zaupam vam. Teh petsto frankov mi boste vrnilili kadar boste mogli, saj se ne mudi; pač mi boste pa plačevali del obresti in izpolnite mi menico. Pišite, — je nadaljeval:

Numizmatična zbirka italijanskega kralja

Znana strokovna revija »Rassegna numismatica« objavila v svoji zadnji številki članek o numizmatičnem zbiranju italijanskega kralja. Članek je jubilejni, ker je minilo baš 50 let, odkar je začel italijanski kralj zbirati novčiče in kolajne. Svojo zbirko je ustanovil, ko je bil še mladi podpoveljnik torpedovke »Caracciolo«. Takrat je dobil v Neaplju papežev krajcar — baiocco papeža Pija IX. Novčič mu je tako ugajal, da je prosil starše, naj mu pomagajo zbirati stare novčiče. Sledil je tradiciji savoyškega rodu, kajti že Karel III., Emanuel Filibert, Karel Emanuel in Karel Albert Piemontski so zbirali stare novčiče.

Leta 1883 je napisal takratni neapolski prestolonaslednik, sedanji kralj, članek, v katerem je splošno opisal 3000 novčičev, kolajin in legitimacij, ki jih je bil do takrat zbral. Takrat je sklenil podvreči zbirko kritičnemu historičnemu proučevanju in omejitji jo samo na srednjeveške in moderne italijanske novčiče. Leta 1900 je začel pisati veliko delo pod naslovom »Compus Nummorum Italico-rum«, v katerem opisuje novčiče poedinih italijanskih krajev. Doslej je izšlo 12 velikih zvezkov tega dela, v katerih je opisanih 63.706 novčičev, 9962 je pa tudi fotografiranih. Doslej so izšli opisi savoyških, piemontskih, sardinskih, korziških, ligurških, lombardskih, beneških in toskanskih novčičev. Štirje zvezki bodo posvečeni samo papeškim novčičem.

Kralj žrtvuje vsako dopoldne nekaj ur svoji zbirki, nazvani Magaliere in nameščeni v drugem nadstropju Quirinale. Kralj je imel izborno pomočnico v osebi svoje matere kraljice Margherite, zdaj mu pa pomaga kraljica Helena, ki ji je baje izročil kot prvo darilo dragocen črnogorski novčič. Leta 1896, ko je bil kralj divizijski general v Florenci, je štela njegova zbirka 12.000 komadov. Leta 1900 pa že 22.000. Ko je postal kralj, je kupil največjo italijansko zbirko Marignolija, ki bi morala biti prodana v inozemstvo. S tem se je šte-

vilo novčičev podvojilo. Leta 1924 je štela kraljeva zbirka 75.000 komadov, zdaj jih pa šteje že 95.000.

Nova igralnica v Monte Carlu

V Monte Carlu so otvorili v torek novo, najrazkošnejšo kazino igralnico na svetu. Igralnica se pa ne odlikuje samo po razkošni opremlitvi, temveč tudi po tem, da ne bo odklonjena v nji nobena stava, pa naj bo še tako visoka. To se pravi, da bo odstranjena gornja meja stav, ki v vseh drugih igralnicah omejuje stave. Podjetniki upajo, da bodo s tem privabili mnogo hazardistov iz vseh delov sveta.

Se pred šestimi meseci je bil del rivijere v teh krajih brez gostov, pust in prazen. Zdaj stoji tu kazino, poleg njega pa petnadstropni hotel. Pričakuje se tako velik naval hazardistov, da so na njej še dva preokceanska parnika, da se bodo lahko nastanili v teh plavalnih hotelih oni, za katere ne bo na kopnem prostora. Ta naprava je tem bolj praktična, ker bosta »hotela« lahko odmirala od obale, če se pokaže, da so se podjetniki v svojih računih zmotili.

Poleg neomejene višine stav je poskrbelo ravnanje igralnice še za drugo atrakcijo. Povabilo je filmsko igralno Jeannetto Macdonaldovo, o kateri se je nedavno govorilo, da je postala žrtev ljubosumnosti in da sta bila v tragedijo zapletena tudi neki princ in princesa. Ko se je pa pokazalo, da so te vesti gladko izmišljene, so v poučenih krogih zatrdili, da je Jeannetto, ki je že mrtva, nadomestila njena sestra. Vodstvo igralnice je povabilo igralno k otvoritvi in jo pokazalo gostom kot posebno atrakcijo, okrog katere se plete tako tajna afera.

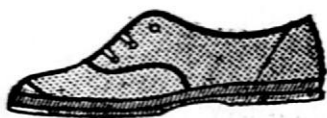
Poroforjeva pozabljenost.

»Možiček, v tvojem žepu sem našla pismo, pisano z žensko roko«.

»To je pa res čudno. O tem nimam pojma«.

»Jaz ga pa imam. Pismo sem pisala jaz in pred dobrim tednom sem ti ga izročila, da bi ga vrgel v nabiralnik.«

39.-

Vrsta 4232-37

Otrokom so za igranje, skakanje in tekanje ti čevljički neobhodno potrebni. Izdelani so iz čvrste, sivega platna in se prilagajajo nogi, se lahko čistijo in so trpežni.

39

Vrsta 2941-00

Otroške sandale iz mehkega usnja s trpežnim gumastim podplatom in peto. Vašim ljubljencem napogojno potrebne. — Otroške 39.—, ženske 49.—, moške 69.—.

49.-

Vrsta 4235-37

Čevlji za tenis, iz belega platna, s podplatom iz krepe ali z vulkaniziranim podplatom. Radi jih nosijo za vsak dan v toplih krajih.

59.-

Vrsta 44505

Lahki in jako udobni čevlji iz platna sive barve s trpežnim gumastim podplatom. So jako praktični za nošenje čez ves dan.

69.-

Vrsta 2965-57

Platnasti čevljički za zavezovanje z nizko peto. So iz belega ali rjavega ripsa, so lepi in udobni in vas bodo popolnoma zadovoljili.

69.-

Vrsta 2945-09

Zračni sivi platnasti čevljički z gumastim podplatom in nizkim podpetnikom. Zelo praktična poletna obutev za vsakega.

69.-

Vrsta 3335-34

Udoben ženski platnasti polčevljiček z gumastim podplatom in nizkim podpetnikom. Nostjo se čez ves dan, za izprehod in za delo.

69.-

Vrsta 2947-00

Udobna in zračna obutev za vroče dni. Z nizkim podpetnikom in z gumastim podplatom. Jako so praktični.

NOSITE PRAKTIČNO OBUTEV!

V toplih dneh obuvajte lahke, udobne in zračne obutev. Da Vam noge ne bodo zatekale in se ne potile, Vam bode najbolje služila platnena obutev in lahke, zračne sandale. Imamo bogato izbiro različnih vzorcev in kombinacij.

ODPOČIJTE SI NOGE V NAŠI UDOBNI POLETNI OBUTVI!

flata

39.-

Vrsta 4542-08

Te smo za vaše otroke priredili z gumastim podplatom in podpetnikom. Docela so lahki. Zlasti lepo pristojajo beli in lahki poletni obleki.

H. V. Pečenko

je danes otvoril trgovino z vsakovrstnim kurivom

Celovška 37, pri gostilni Keršič, tik tramvajске postaje. Cene konkurenčne — se razume — Amerikanska postrežba.

JUGOGRAD

izvršuje solidno in nalceneje vse zgradbe ter tozadavne narčne. — Inž. Srečko Past. — Inž. arh. Bogomir Past. — Strelška 33, tel. 2025. 85L

MALINE

sveže in zrele, garantirano čiste, po Din 3 kg postaja Kočevje, v vsaki množini razpoložljiva F. Tschinkel, Kočevje. 2208

4 SODARKE POMOČNIKE

za veliko delo sprejme takoj sodarski mojster Stefan Kosernik, Vodnikova 17, Ljubljana VII. 2206

ČEVLAJE POMOČNIKA

dobro izvežbanega tudi v izdelavi gornjih delov, sprejme takoj v stalno službo Marek Benjaminec, Radomlja. 2207

HEASTOVH PLOHOV

primo, suhih, debelih 7 cm in dolgih 2 1/2 m, 6—10 m, kupi sodar Ivan Pirc, Dravije pri Ljubljani. 2209

Vsa plesarska in soboslikarska dela

izvršuje točno, solidno in po konkurenčnih cenah pod garancijo

J. HLEBŠ družba s o. z.

plesarske in soboslikarske Ljubljana, Sv. Petra c. 23. 2208

MODROCE

vrhne in afrik. močno blago a

Din 240.—

sioljive postaje, posteljne odeje, šimo in blago za preobleko pohištva najceneje kupite pri

Rudolf Sever LJUBLJANA, Marija trg št. 2

Malinovec

pristen, naraven, na malo in veliko prodaja

Iskrena Dr. G. PROOGL LJUBLJANA, Dunajska c. 6.

Klavirji! pianini

Kupujte na obroke

od Din 400.—

prve svetovne fabrikate: Bösendorfer, Steinway, Förster, Petrof, Höpfl, Stingl original, ki so nesporno najboljši! (Lahka, precizna mehanika.) Prodaja jih izključno le sodni izvedenec in bivši učitelj Glasbene Matice

Alfonz Breznik

Mestni trg 3. Najcenejša posojovalnica.

Vino postaja ceneje!

V restavraciji hotela Miklič se toči najboljši »eviček« doslej po 14, sedaj po 12 Din liter.

Sloviti Mikličev »pikerčan« doslej po 20, sedaj po 18 Din liter.

Lovske puške

Roberte, browning pištole, pištole za straženje gov, lovške in ribiške potrebščine ima vedno v zalogi

F. K. KAISER puškar.

Ljubljana. Kongresni trg št. 9

Strokovno in solidno delo!

Telefon št. 2003.

Električne instalacije

za hišno razsvetljavo in za pogon motorjev ter instalacije telefonskih central, hišnih zvoncov in signalnih naprav. — Elektro-tehniška delavnica za popravila.

IVAN BOGATAJ

oblastveno koncesijonirano elektrotehnično podjetje

Ljubljana

KONGRESNI TRG ŠT. 19, poleg nunske cerkve.

Izjemno nizke cene!

Poštne hranilnice račun št. 12.619.

Trgovina in tovarniška zaloga

instalacijskega materiala, motorjev, ventilatorjev, medicinskih aparatov, žarnic, likalnikov, kuhalnikov, modernih lestenecv in svetiljk ter telefonskih aparatov in varovalk.

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in trgovskim prijateljem, da je naš oče, ded, praded, brat, tast itd., gospod

JURIJ PEZDIRNIK

posestnik in trgovec na Dovjem in v Mojstrani in bivši župan občine Dovje

dne 5. avgusta 1931 popoldne ob 6., previden s sv. zakramenti, v starosti 79 let, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb blagega pokojnika bo v petek, dne 7. avgusta popoldne ob štirih iz hiše žalosti na Dovjem št. 21.

Priporočamo ga v pobožno molitev!

Dovje — Mojstrana, dne 5. avgusta 1931.

Žalujejoče obitelji Pezdirnik, Rabič, Abruč